

L'Estatut a les Constituents espanyoles

L'execució de les lleis de l'Estat

El nou article que, després del cinquè, ja aprovat, s'afegeix a l'Estatut de Catalunya, representa una nova restricció. Però aquesta restricció és pròpia, val a dir-ho, del tipus infra-federatiu que hom dona a la futura llei bàsica de l'autonomia catalana, sobretot per obra de les Corts Constituents.

En l'autèntic règim federal, l'execució de les lleis generals va a càrrec de les autoritats dels Estats particulars, amb l'exceptió d'aquelles lleis que, per llur especial caràcter, són objecte d'execució immediata o directa per part de l'Estat central. En el programa del partit federal espanyol de l'any 1894, que Pi i Margall redactà de dalt a baix, apareix aquest principi explícitament, clarament i en tota la seva força. En el paràgraf final, que el dit document consagra a l'ordre polític, llegim: "El cap de cada regió, executor de les resolucions nacionals (és a dir, de l'Estat); el cap de cada municipi, executor de les regionals".

Quan el tipus federal d'un règim és atenuat o mistificat, hi ha una comprensible tendència a establir que l'Estat central controlï l'execució de les lleis i disposicions generals per part de les autoritats dels Estats particulars o regions. Un exemple d'aquesta tendència ens l'ofereix el projecte de Constitució que fou presentat a les Constituents espanyoles del 1873, l'article 72 del qual, en el seu paràgraf 8, posa entre les competències del poder executiu federal, la següent: "Trametre a cada Estat regional un delegat amb encàrrec exprés de vigilar el compliment de la Constitució i de les lleis, dels decrets i reglaments federals; però sense cap autoritat especial dins l'Estat o el Municipi".

Aquesta tendència a trametre delegats o comissaris del poder central a les regions, fou comentada concretament per Pi i Margall en el seu llibre *Las Nacionalidades*, tenint present sens dubte el cas del projecte de l'any 73, obra de Castelar i d'alguns amics d'aquest. Després d'examinar els diversos aspectes de la qüestió, Pi es declara contrari a la intervenció inspectora del poder central.

El primitiu Estatut de Catalunya, fidel en aquest punt al criteri federalista, prescindià de la inspecció o vigilància exercida pel poder central, tot oferint garanties en allò que pertoca al compliment dels tractats internacionals.

La Constitució espanyola obri una primera escletxa en donar a l'Estat la inspecció de les lleis socials. I ara la Comissió dictaminadora de l'Estatut ha eixamplat tant l'escletxa, que l'ha convertida en portell: proposa d'autoritzar l'Estat per a designar en qualsevol moment els delegats que estimi necessaris per a vetllar per l'execució de les lleis dins el territori de Catalunya. En cas de discrepància entre la Generalitat i l'Estat sobre l'aplicació d'una llei d'aquest, es recorrerà al Tribunal de Garanties Constitucionals, el qual podrà suspendre l'execució dels actes o acords a què es refereixi la discrepància, mentre resol definitivament.

El senyor Sánchez Román, amb la seva esmena, encara va més lluny: vol que el Govern de la República pugui suspendre tot acte o acord d'execució regional de les lleis de l'Estat, sense perjudici del dret que la Generalitat i el Govern de la República tenen per a reclamar davant el Tribunal de Garanties Constitucionals.

Així, aquest problema constitucional es troba ara en el terreny on el situen les Constituents semifederals d'Alemanya i d'Àustria, les quals consignen el dret d'inspeccionar mitjan-

cant delegats l'execució de les lleis i disposicions federals en els Països i Estats particulars.

La Constitució alemanya és la que tracta més explícitament d'aquest problema, i per això es comprèn que s'hi hagi fet al·lusió en els debats parlamentaris que es produïren a Madrid la setmana passada.

Amb els seus habituals procediments de prestidigitació advocadesca, el senyor Sánchez Román escamoteja els aspectes favorables a la regió o País que presenta l'article 15 de la Constitució de Weimar, el qual resulta, no solament menys centralista que la seva esmena, sinó menys centralista també que el text adoptat per la Comissió i fins que el de l'esmena del senyor Valle, ja aprovada.

El dit article 15 autoritza el Govern alemany a trametre comissaris encarregats de vigilar l'execució de les lleis del Reich prop de les autoritats centrals dels Països i, AMB EL CONSENTIMENT D'AQUESTES, prop de les autoritats que els són subordinades.

La condició expressada per les paraules "amb el consentiment d'aquestes" (és a dir de les autoritats centrals del País) manca completament en el text de la Comissió i en el de les diverses esmenes. I a fe que és una condició importantíssima. Vol dir, en la pràctica, que l'acció inspectora de l'Estat central dins el País o regió, ha de passar pels òrgans superiors del Govern autònom. Si, al contrari, l'Estat central pot exercir la directament i sense l'aquiescència del Govern autònom, damunt qualsevol òrgan o grau de la jerarquia administrativa regional, s'introdueix una greu lesió a l'autonomia i s'introdueix un element de centralisme i de perturbació en el funcionament dels organismes del País o regió.

No es tracta ací de minúfies, sinó d'un punt de gran transcendència. Si no és possible d'evitar la inspecció de l'Estat en l'execució de les seves lleis i disposicions a Catalunya, almenys hauria de quedar establert que aquesta inspecció es realitzaria a través de les autoritats centrals de Catalunya i amb coneixement i permís d'aquestes. Sense una tal condició, que consignaria l'article 15 de la Constitució alemanya, els veritables directores de la tasca executiva serien els inspectors o delegats, i es crearia per al Govern català una situació incòmoda, humiliant i perillosa. Hem de creure que els diputats catalans a les Corts espanyoles s'adonen perfectament de la grossa importància d'aquest punt.

A. ROVIRA I VIRGILI

Esplota un tren que conduïa 312 tones de dinamita

Kimberley (El Cao, Àfrica del sud), 18. — Un tren, format per trenta-quatre vagons, que conduïa 312 tones de dinamita destinada a les mines d'or del Rand, la qual cosa constituïa la més gran quantitat d'aquest explosiu transportada en un sol tren, fou explotada a Leenwoodfont, prop de Maknas.

Segons les primeres notícies que s'han rebut sobre la catàstrofe, han resultat morts vuit funcionaris, quedant dos trenta-quatre vagons reduïts quasi a cendres.

El soroll de la formidable explosió s'ha sentit des d'una gran distància. — Fabra.

Es preveu un hivern de fam per als obrers sense feina

Atlàntic City (EE. UU.), 18. — Segons ha declarat el senyor Green, president de la Federació Americana del Treball, aquest hivern serà particularment cruel per a les classes necessitades, i hi haurà molts desordres produïts per l'escassetat de queviures, ja que els recursos votats pel Congrés són insuficients per a venir en auxili dels obrers sense feina que ell calcula en sumen al voltant d'onze milions als Estats Units. — Fabra.

Full de dietari

El bon aficionat es repapa a la butaca

Tot hom anuncia que la setmana parlamentària que comença avui a la tarda serà emocionant. El duel entre Lerroux i els socialistes — almenys aquesta és l'esperança dels aficionats a l'emoçió — esclatarà a la fi dins l'hemicicle, sota la cúpula que ha vibrat amb tants discursos, tants aplaudiments i tants escàndols.

Curiosa expectativa! Tot hom sap, en línies generals, tot el que pot dir el senyor Lerroux contra els socialistes i de retop contra el Govern de què formen part; ningú no ignora el que poden dir els socialistes contra el capítol radical als seus intermitents desigs d'ascensió al Poder. L'argument de l'òpera, com si diguéssim, és perfectament conegut; els efectes que produirà l'intercanvi de cops i d'acusacions tampoc no és una incògnita tan completa, després de les darreres votacions, perquè justifica la suspensió de l'ale dels espectadors... I, no obstant, molts d'ells esperen, amb la gorja estreta i el front humit, l'hora de la gran topada parlamentària.

Fet i fet, aquesta situació paradoxal és idèntica a la que es procedeix sovint al teatre. El públic prou sap quina transcendència pot tenir aquella ficció escènica que es descabellará un cop s'elevi la cortina. Sovint fins coneix l'argument de cap a cap, amb tots els detalls i totes les incidències. Però aquest assabament previ no obsta a l'emoçió dels bons, dels veritables aficionats. Ells tenen la gràcia de refer-se cada vegada una mena de virginitat emotiva. La novetat que no poden cercar en les línies generals del drama o de la comèdia, saben cercar-la en els atzars de la interpretació, sempre susceptible de sorpreses. Aquest és el secret dels amants que poden sentir trenta cops, sense fatiga, el mateix drama de Shakespeare.

Ah, si! l'escena i el Parlament tenen sempre, en el fons del fons de llurs arguments coneguts, perfectament previstos, una suma d'atzars que els torna interessants, apassionants i tot. Un actor, un parlamentari, un cor, una comparsa, una majoria, una minoria, poden sempre produir una reacció inesperada o inèdita. Sempre resta lloc per al sublim que esgarria o per al ridícul que enfonsa.

Es això el que manté desvetllada la curiositat dels bons aficionats al drama parlamentari. Coneixen l'argument, però ignoren la interpretació.

CARLES SOLDEVILA

A AUSTRÀLIA

D'una topada de dos-cents obrers amb la policia resulten vuitanta tres ferits

Cairns (Austràlia), 18. — En una topada que es produí entre la policia i un grup d'un dos-cents obrers resultaren vuitanta-tres persones ferides, de les quals, disset ho són de gravetat.

Els agents aconseguiren restablir l'ordre, practicant-se nombroses detencions. — Fabra.

Se subleven i ataquen els recaptadors d'impostos

Bucarest, 18. — Telegrafia de Chisinau (Bessaràbia) que els camperols d'un poble d'aquell districte se sublevaren contra els agents del fisc i atacaren els recaptadors d'impostos, fent-los fugir.

La gendarmeria practicà set detencions entre els camperols que més s'havien distingit en el moviment de protesta. — Fabra.

Un nou tipus de dirigible

Berlín, 18. — A Pomerània ha estat acabada la construcció d'un dirigible de tipus semirígid, sota la direcció de l'enginyer Nasta.

La innovació essencial d'aquesta nau aèria resideix en el ratllat automàtic del motor i de la pressió, la qual cosa permetrà de confiar la direcció del dirigible a una sola persona.

Les característiques principals d'aquesta aeronau són: Longitud: 46 metres; alçada: 10 metres; volum: 2.600 metres cúbics.

Anirà provista d'un motor de 115 CV, calculant-se que serà capaç de volar a una velocitat mitjana de 80 quilòmetres per hora, i de portar una càrrega útil de mil quilos. Tindrà cabuda per a cinc persones. L'aparell, que hom creu probable que efectui el primer viatge el dia 23 de juliol, serà susceptible de cobrir una etapa de mil quilòmetres, i de romandre en l'aire unes quinze hores. — Fabra.

La col·lecció Plandiura

Museus per al poble

A propòsit de la baixa campanya que els diversos sectors de la política tèrbola han emprès contra l'adquisició de la Col·lecció Plandiura, deia C. Soldevila el dia 15 d'aquest mes les excel·lències del museisme rus, museisme que no s'aturava pas a considerar si hi havia fam per a despendre milions i milions en l'obertura de nous museus. Aquesta intervenció del "Full de dietari" no podia ésser més oportuna ni millor sintetitzada. En efecte, els Soviets obraren i segueixen obrant respecte del museisme com respecte de la fam. Resolgueren els problemes de la industrialització, de l'analfabetisme, de la fam, etc., sense reparar que no hi havien museus — i viceversa. Això és, que consideraren l'absència de museus i la manca de pa com un sol problema.

Ara bé: cal veure com resolgueren els Soviets el problema del museisme que als nostres carlins i als nostres rabassaires més morts els sembla problema negligible. Unes quantes xifres seran argument inapel·lable. Cal tenir present que, en triomfar la revolució socialista, Rússia posseïa tan sols cincanta museus, i encara tan mal dotats, que la majoria no tenien pressupost de sosteniment — i si no tancaven les portes era gràcies al providentisme d'alguns particulars. Els millors d'aquests museus eren un garbuit d'obres de gran valor, descuradament conservades, mal aprofitades i que de vegades alternaven amb simples curiositats o records històrics que no tenien cap relació amb l'art: un pilotet de terra del calvari, una arrel monstruosa d'olivera, el fil de la botifarra de la llibertat, etc.

Doncs bé: a l'any 1920 el nombre de museus duplicà, i l'any següent duplicà encara, això és, quadruplicà la xifra 50. A l'any 1924 els museus arribaven a la xifra de 476. No tenim les xifres de la incrementació posterior a l'any 1924, incrementació que ens consta haver anat persistint en tota la immensitat del territori rus: museus d'art i d'arqueologia, d'història, de ciències, d'etnologia i d'etnografia, militars, del treball, de la revolució, de Belles Arts (de la tècnica de les B. Arts), especials d'art grec, d'art francès, d'art holandès, d'art bizantí, del mobiliari, d'altres arts aplicades, d'art occidental modern, d'armes i armadures, de carrosses, de transports vulgars, de ceràmica, d'art popular, d'Orient i d'Extrem-Orient, del teatre, de l'escriptor Tolstói, de Txecov i la seva època, zoològics, el museu-institut Lenin, el de l'art rus, el de joguines, el d'higiene, el de la producció, el museu de la marina, museus monogràfics d'un sol artista, etc., etc. Afegiu els museus regionals i adhue els més especials de minories nacionals, els d'especialitats artístiques o industrials regionals... L'any 1924 la sola ciutat de Moscou comptava 60 museus, ço que no respon a cap deliri centralista, sinó a les necessitats de cada lloc, i de la densitat de població. D'altres petites ciutats russes tenen nombrosos o grans museus.

En consolidar-se la revolució, el govern de Moscou expropià la majoria de les col·leccions dels grans senyors fugitius i les centralitzà momentàniament en un fons o dipòsit des d'on els objectes es classificaven i es repartien als nombrosos museus que s'anaven fundant per tota l'extensió del territori, segons les necessitats de cada lloc i tenint en compte que en cap museu no hi haguessin objectes repetits o de similitud aproximada a la identitat.

Aquests museus són ben dotats per a llur entreteniment i aixamplament, amb pressupost per a noves adquisicions, per a personal, per a laboratoris, catalogació, divulgació, conferències i expansió de tota mena, per a edició de fotografies, postals, llibres, etc. Aquestes publicacions, si hem de jutjar per les que coneixem de l'Hermitage i d'alguns museus de Moscou, són més perfectes que les que editen els museus anglesos, alemanys i francesos — que jo és tot el que es pot dir.

D'altra banda, cal assenyalar la bona qualitat, la selecció dels objectes que figuren en els actuals museus russos, ultra l'abundància del material museat. Així, per exemple, el Museu d'Art Francès Modern de Moscou és el més selecte i el més abundant del món, sense fer excepció de la mateixa França.

Cal afegir que alguns d'aquests museus s'han convertit en instituts especials d'arqueologia, d'art aplicat, de conservació de monuments, de museografia, etc.; i aquests instituts estan organitzats amb claudres de professorat inamovible i de conferenciants especialistes, sovint reclamats a qualsevol preu de l'estranger; els cursos són constants, i en alguns casos, com és el cas de la museografia, amb assistència de pensionats estrangers, delegats dels principals museus del món, car la

conservació i restauració dels objectes d'art antic ha arribat a Rússia a una tan gran perfecció, que tothom hi pot aprendre. Alguns d'aquests museus organitzen missions arqueològiques o científiques a terres properes o llunyanes, excavacions fecundes que han estat celebrades per les publicacions i entitats científiques més exigents d'Europa, d'Amèrica i del Japó.

Afegiu a totes aquestes meravelles que la instal·lació dels objectes d'art, d'arqueologia i d'altres matèries en els museus soviètics és realitzada no solament dintre les més rigoroses i eficaces normes del museisme modern, sinó amb un luxe que només té comparació amb les darreres instal·lacions més dispensades que hem vist en els museus de França i d'Itàlia, d'Anglaterra i d'Alemanya, molt superior a les magnífiques innovacions del Museu del Prado. Els mateixos edificis-museus són els palaus i convents més famosos, els quals s'engrandeixen continuament a costa de milions i milions que debxen microscòpicament a la quantitat a despendre per a l'adquisició de la Col·lecció Plandiura. Això semblaria pura fantasia o fets inconcebibles als destorbadors del nostre museisme, que no han posat mai els peus en cap museu i que si s'hi aventuren s'hi avorrexien o s'hi maregen. I bé: tot plegat no és sinó un cop d'ull general al museisme rus. Caldria ara agafar un sol museu d'aquest bell panorama museístic i analitzar-lo isoladament per a concebre l'enorme importància que el poble o la cultura més pragmàtica del planeta atorga a aquesta institució tan dispendiosa i, en aparença, tan improductiva que és el museu d'art i de ciència.

JOAN SACS

TEMPORALS

Grans estralls a Romania

Belgrad, 18. — Continua fen estralls el temporal desencadenat des de fa algunes dies.

A Bana Lonka han mort tres persones a conseqüència d'haver rebut exhalacions elèctriques. En setanta dies han mort 23 persones a conseqüència dels temporals.

A Ketovo s'han produït grans inundacions que han causat danys de molta importància, havent-se de lamentar també nombroses víctimes. — Fabra.

Violentes pluges a Àustria

Hausburg, 18. — A tota aquesta regió ha descarregat una violentíssima tempesta que ha ocasionat danys de gran consideració en les collites.

A Holzheim va caure una pluja veritablement torrencial que produí l'esfondrament de les tàpies del cementiri i baumà les tombes, veient-se flotar damunt les aigües nombroses restes humanes. — Fabra.

LARGO CABALLERO

— Largo de ahi, caballero!

De París estant

L'acord de confiança" franco-angles

Una altra bomba diplomàtica. Encara no ben atallat l'abast dels acords de Lausana — almenys ací a França —, un nou especte diplomàtic ha commogut l'ambient: la nova de l'"Acord de confiança" franco-angles.

Què representa, al capdavant, aquest Acord? Gros embull entorn de la seva exegesi. El cas, però, no és pas per a menys d'això. Els dos promotors i signataris, MacDonald i Herriot, n'han donat definicions incoherents, tot i que, en el fons (textes en mà), no estiguin gens en desacord.

Allò que per damunt de tot resurt del tal Acord, és que completa la sèrie de set documents estesos a Lausana. El complement és bilateral, però bé que extensible a d'altres nacions europees — diuen els signataris.

Un punt d'interrogació, però, s'alça en arribar a aquest angle de l'Acord: ¿és que podran adherir-s'hi totes les nacions europees o tan sols les anomenades al Parlament britànic per sir John Simon — Alemanya, Itàlia, Bèlgica? És la clau de tot l'enigma.

En cas de no ésser limitat el seu abast, l'Acord fóra de la proporció, en importància, del pacte Briand-Kellogg, Cap dels afers afectant Europa no seria solucionat sense acord previ entre les nacions en causa. Seria el camí de la Federació europea de Briand i l'allunyament, per sempre més de casos malaurats com el de l'ocupació del Ruhr. Fins i tot podria parlar-se, com ho fan els òrgans avui addictes al Quai d'Orsay, de "l'espirit de Lausana", seqüència normal de "l'espirit de Locarno".

Com a simple complement dels acords de Lausana, hom hi vol veure, d'una banda, l'instrument per a agrupar tots els deutors d'Europa i poder fer una mena de front únic contra els seus creditors, els Estats Units d'Amèrica. D'altra banda, hom parla del renovament de "l'entesa cordial" franco anglesa d'abans de la guerra, la qual seria feta per tal d'imposar, com en l'època 1919-1920 les seves solucions i els seus punts de vista a Europa.

El ver abast, però, no sembla pas trobar-se en aquests dos extrems. Es entremig d'ells que realment es troba.

Mai més, en efecte, l'entesa franco-anglesa no podrà ésser refeta. La po-

sició de les puixances econòmiques d'Europa ho veda. Per contra, als interessos britànics els cal, en l'hora d'ara, almenys un siml de domini europeu — que només poden obtenir amb unió a França, baldament sigui per un temps passager. És la sola hipoteca politico-comercial negociable que ell restarà — una vegada enlluernats amb ella els Dominis — després del probablíssim fracàs (al punt de vista imperial britànic) de la Conferència comercial d'Ottawa, que serà inaugurada el dia 19 d'aquest mes. A França, per la seva part, li calia emplenar immediatament un buit deixat en els documents de Lausana: aquell en què, en cas de manca de ratificació dels acords per alguna o per totes les parts, hauria d'entrar un altre cop en vigència el pla Young, l'execució del qual li és impossible a Alemanya. Amb l'acord desapareix el tal escull en perspectiva. Desapareix així mateix, amb ell, tota possibilitat de rarefacció de mercats al comerç i a l'indústria anglesos, qualsevol que sigui l'existència de la Conferència d'Ottawa.

No és pas que ací sigui un fet la unanimitat en el judici de l'Acord L'opinió favorable (el bloc governamental) manifesta la seva aquiescència d'una manera global. La de dreta s'alça contra ell perquè no vol creure en la sinceritat del senyor MacDonald. Quant a la d'esquerra, considera el projecte d'una inamit tal, que el cataloga com a negligible.

Amb tot, però, l'enrenou promogut al voltant de les seves clausules és el tema obligat de l'hora. La vaguetat dels conceptes dona lloc a tota mena d'interpretacions.

Per l'instant, allò que hi ha de concret és que la gran majoria de la premsa francesa — i l'opinió en general — està satisfeta davant el caire verament falaguer que van prenent els afers exteriors de la Conferència de Lausana ençà.

ANTONI PENA

París, juliol de 1932

Aragó se sent "provincia"

Saragossa, 18. — S'ha celebrat una Assembla organitzada per la Unió Aragonesa.

A l'acte hi concorregueren diversos diputats, representants d'entitats econòmiques i culturals d'Aragó.

Intervingueren diversos oradors i s'aprovaren les conclusions acordades: se començarà una campanya en defensa d'una llei descentralitzadora amb reconeixement de les autonomies municipals per a totes les províncies.

ALS ESTATS UNITS

A favor dels obrers sense feina

Washington, 18. — La Cambrà ha reduït el projecte de llei Glass, encaminat a l'emissió d'un emprèstit de 800 milions de dòlars per tal d'atendre els obrers en atur forçós.

El Senat ha votat el projecte anomenat "d'assistència", que puja dos mil milions de dòlars.

El dit projecte ha estat enviat al president, senyor Hoover, que ha ofert signar-lo, encara que amb algunes esmenes. — Fabra.

Un nou rècord de Kaie-Don

Nova York, 18. — Subordinant-ho a l'homologació oficial, el corredor automobilista Kieydon ha batut el rècord mundial, assolint la velocitat de 120 milles i mitja per hora. — Fabra.

AL PERU

A honor de les víctimes de Trujillo

Lima, 18. — Amb gran pompa s'ha celebrat la cerimònia a honor dels militars assassinats en el moviment comunista de Trujillo.

Els deu fèretres que contenen les despulles de les víctimes, desfilaren pels principals carrers de la ciutat, i els van rotore honors i tropes i foren saludats amb 21 canonades.

A tots els edificis oficials del país onejà la bandera nacional a mig pal, i se suspengueren tots els espectacles. — Fabra.

A L'ARGENTINA

Stocks per a l'exportació

Buenos Aires, 18. — El ministre d'Agricultura ha fixat els stocks a l'Argentina per a l'exportació, en 1.090.833 tones de ll i 2.527.585 tones de morosa. — Fabra.

POLITICA

ELS ARGUMENTS CONTRA LA COL·LECCIÓ PLANDIURA

"Demés, els progressos de les Arts gràfiques i de la Pintura ens permeten avui fer còpies tan meravelloses de les obres d'art, que costa adonar-se'n de la diferència de la còpia de l'original. Tot allò que pugui obtenir-se per a l'educació estètica del poble, amb la ràpida visita a un museu d'obres originals (que la majoria veu una segona tan sols), pot aconseguir-se molt més amb la reproducció i divulgació, mitjançant edicions populars i oleografies a l'abast de tothom, de les seves còpies, encarregades a tècnics solvents."

Així ho diu el senyor Enric Mira des del setmanari dels socialistes catalans. I el senyor Mira és director de l'Institut d'Orientació Professional.

Revista de premsa

El cas de la col·lecció Plandiura

El senyor Ferran Valls i Taverner publica l'article següent a "La Veu de Catalunya":

"Un dels símptomes greus i lamentables de la desmoralització política del temps és la campanya negativa i d'escàndol que alguns elements han començat aquests dies, agitant com a pretext els tractes per a l'adquisició, per part de les nostres corporacions públiques, de la Col·lecció Plandiura. El fet que la il·lustració catalana de la Junta de Museus en pro de la plena incorporació d'aquella magnífica col·lecció al patrimoni artístic-arqueològic de Barcelona hagués estat ben acollida per tot els nuclis polítics importants del nostre poble, i que tant la corporació municipal com la Generalitat de Catalunya es mostressin disposades a fer l'esforç necessari per tal d'aprofitar aquesta ocasió propícia per a l'enriquiment excepcional del nostre Museu, hauria hagut d'ésser motiu d'un aplaudiment unànime i entusiasta. Tantes causes de discòrdia com desgraciadament existeixen a casa nostra en aquests moments, tantes dissensions enutjoses com ens divideixen i ens llancen els uns contra els altres a cada pas, mantenint un estat d'irritació constant i desagradable, no podrien tenir almenys algun parentiu circumstancial per la concordància de parers i propòsits sobre una qüestió concreta en benefici dels alts interessos de la nostra ciutat i de l'enlairament del seu prestigi metropolità?"

El més trist dels intents d'agitació del nostre ambient moral (que vénen ara a afegir-se a tants d'altres esforços de trasbalsament demagògic realitzats per gent distinta, però desgraciadament amb èxit freqüent, en diversos ordres de la nostra vida pública), és que per a arrebegar algun argument efectista en contra del projecte de compra de la Col·lecció Plandiura no hagin alguns tingut escrupolós d'invocar la insuficiència dels hospitals i l'existència d'obres sense fons. Comblar de primer impuls una iniciativa cultural no impugna en si mateixa per si mateixa, i estimada en la seva real transcendència i en la seva significació ideal per la gent documentada de les més diverses tendències, és ja per de prompte cosa bastant pretensiosa i bon xic imprudent. Però que per a combatre-la i com a arma de reclutament polític es recorri, amb desparpells excessius, al recurs fàcil i simplista de contraposar a una obra de valor espiritual les atencions de caritat i d'assistència social, o bé que els viceverses, tractant d'establir entre elles una pugna pràcticament anàloga amb la incompatibilitat, així ja no resulta ni decorós, ni honest, ni digne. Una actuació política que vulgui atraure l'atenció del públic amb propagandes que impliquin una profanació dels sentiments de benevolència, tractant de presentar-los de fet com l'única motor de l'obra ciutadana, ha de mereixer la censura més forta i la repulsa més enèrgica dels qui estimen en tota la seva rica complexitat el conjunt de la nostra vida urbana, amb la seva multiplicació d'aspiracions ideals, de necessitats variades, d'empreses i de tasques nombroses i heterogènies, la superior subordinació de les quals és la funció que correspon als administradors de la comunitat. No serà, pas, doncs, obra de bon regim de la cosa pública, sinó de desordre i de demagogia de la pitjor espècie, sortir per aquests carrers i places i començar a cridar amb el propòsit d'excitar la gent i de crear una indignació píccia contra un propòsit excel·lent i ben orientat, la realització del qual ha d'ésser altament profitosa per a la vida de la ciutat de Barcelona.

Diferents articles publicats aquests dies per homes competents han posat de relleu amb prou claredat tota la significació espiritual i tota la importància que des del punt de vista de la riquesa col·lectiva té l'adquisició per la ciutat de la Col·lecció Plandiura, i han fet veure la gran valia d'aquesta, no solament pel que es refereix a la seva taxació material, sinó també i sobretot pel seu mèrit inponderable en ordre a la tradició i a l'art modern, com ja no hi ha possibilitat humana de trobar enlloc més. Són obres d'art, salvades per un amant de les nostres arts, arrencades moltes d'elles a la ignorància de qui no en coneixia el valor; rescatades, altres, d'estrangers que se les havien endutes.

de categoria que amb la seva incorporació obtindrà el nostre Museu. Cal tenir en compte que enriquets d'aquesta naturalesa són els que han de fer classificar la nostra capital entre les viles d'Art cèlebres d'Europa. La gent il·lustrada se sent atreta a visitar les ciutats notables no tan per l'estructura exterior de llur urbanització moderna, prou semblant en tota els grans nuclis de població, com per aquests tresors únics, excepcionals, incomparables, relíquies emocionants d'un passat gloriós, testimonis expressius d'una grandesa antiga, exemples palpables d'una fase peculiar de civilització. Cap poble que s'estimi no es deixa perdre aquestes executories nobilitants de la seva genealogia moral, aquesta titol autèntica de la seva ascendència espiritual il·lustre. Han passat diversos països moments d'extrem de misèria impressionants després de la gran guerra, i alguns es troben encara en situació econòmica angustiosa; a cap d'ells, però, no se li ha ocorregut ni se li ocorre de sacrificar ni una part del seu patrimoni artístic, ni de desatendre'l poc ni molt. A Rússia mateix, malgrat l'enorme capgirament i els trastorns terribles de la revolució bolxevista i en mig de penúries i de pobresa fantàstiques, els esforços per la conservació dels museus i per la formació de noves col·leccions públiques en les quals els millors exemplars de la tradició artística russa foren curosament instal·lats i seriat, han constituït notes remarcabilíssimes, demostradores de l'amor i la comprensió que certs dirigents de l'Estat soviètic sentien per aquesta manifestació esplèndida de la cultura nacional. Estarà reservada ara a Barcelona, entre totes les grans poblacions d'Europa, la trista sort d'ésser una excepció oprobiosa en aquest aspecte de la salvació dels propis tresors artístics, i podrà donar-se en aquesta ocasió a la nostra terra un mal exemple més d'incultura i de barbarie? No ho volem creure, ni podem entre tots consentir-ho."

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

ACTE D'AFIRMACIÓ NACIONALISTA

Demà passat, dijous, tindrà lloc a l'estatge de l'Ateneu Nacionalista "Barcelona Vella" (Passatge del Crèdit, 1 bis, principal) un acte d'afirmació nacionalista, organitzat per la Joventut Catalana Republicana del Partit Catalanista Republicà.

Hi prendran part: Enric Bisbal, Teresa Isern, Carles Sentís, Joaquim Casamitjana i Josep Maria Murà. Parla un resum dels parlaments J. Tomás i Pica, del Consell Directiu del P. C. R.

La col·lecció Plandiura

Reben les següents notes: "El Circol Artístic de Barcelona no pot callar en uns moments en què s'intenta atorgar l'amor per la nostra cultura amb una sublimada invocació de pietat pels desvalguts de la nostra terra, com si aquest sentiment no fos el de tots els fills de la ciutat.

Una atmosfera espessa d'insensibilitat i d'insensibilitat sembla que es formi ràpidament entorn de la proposta que la Junta de Museus fa a la Generalitat i al nostre Ajuntament per adquirir una col·lecció d'obres d'art que convertiria el nostre Museu en un dels més importants d'Europa. L'esforç i la recerca d'un barceloní han aconseguit, en vint-i-cinc anys, reunir un conjunt de pintures i escultures, de teixits i de ceràmica que representen un terç de la nostra riquesa artística, una selecció única en art antic i un conjunt excel·lent d'art modern, com ja no hi ha possibilitat humana de trobar enlloc més. Són obres d'art, salvades per un amant de les nostres arts, arrencades moltes d'elles a la ignorància de qui no en coneixia el valor; rescatades, altres, d'estrangers que se les havien endutes.

RECTIFICACIÓ DEL NOU CENS ELECTORAL

Del 15 al 30 d'aquest mes seran exposades al públic a tots els Ajuntaments les llistes provisionals del nou Cens Electoral per a la seva rectificació. Han de demanar la llistat: Tots els ciutadans, de l'un i l'altre sexe que, tenint un any de residència al Municipi, hagin complert 23 anys o els compleixin el primer de desembre vinent, i no figurin a les llistes. Els que hagin canviat de domicili des de la inscripció. Els que figurin a les llistes amb nom, ofici o adreça equivocats. Les llistes de Barcelona seran exposades al Palau de Projectes del Parc de Montjuïc. Les ofícines electorals del Partit Catalanista Republicà (Corts Catalanes, 589, pral.) facilitaran les comprovacions i rectificacions que se li demanin.

COMITE DIOCESA DE L'ESCOLA CATOLICA

S'ha fet públic el document que reproduïm: "A TOTS ELS CATOLICS. — En dirigir-se aquest comitè per primera vegada a l'opinió pública des de la premsa, sempre benévola, de Barcelona, necessitem manifestar a tothom la finalitat a què aspira i els mitjans amb què compta per a assolir-la.

Implantada per la nova Constitució espanyola l'escola laica contra els sentiments de la gran majoria i davant el perill pròxim de la prohibició d'ensenyar, fulminada contra els ordes religiosos, no resten als catòlics sinó dos camins: un de més llunyà, el de revisar la Constitució, i un altre de més proper i immediat, que és el d'oposar a l'escola oficial l'escola catòlica particular, sigui o no sigui parroquial: aquest últim camí és l'indicat al Comitè pel nostre senyor Bisbe, qui n'és President, i és, demés, Director per dret propi de tota l'Acció catòlica de la Diòcesi.

Senyor partidisme, doncs, ni vanaglories, ni cooperant-hi tots els catòlics sense distinció de matissos polítics, el comitè es proposa: 1) ajudar moralment totes les escoles catòliques fins aquelles que no necessitin el seu ajut pecuniari, i ajudar també materialment aquelles que, per injusta competència de l'escola oficial laica, perillin en llur existència o la tinguin precària; 2) ampliar les existents on convingui, i 3) crear-ne de noves on manquin: tot amb el fi que no hi hagi cap família que dugui els fills a l'escola laica, amb el pretext que no existeix la catòlica.

Aquest comitè haurà de lluitar amb un enemic terrible, que és el conjunt d'avantatges materials que ofereix l'escola laica, la qual, per més sarcasme, els catòlics hem de subvenir en forma de tributs, arbitris i contribucions. Més aquest comitè no parlarà de fer veure als pares de família que, segons la doctrina de l'Església, no els és lícit portar llurs fills a l'escola laica per més avantatges materials que tinguin; i que aquests avantatges els barateja així amb una educació laica, neutra i fins aleshores, les conseqüències de la qual un dia les haurà de sofrir els mateixos pares tan atents a la formació física de llurs fills i tan negligents per l'educació moral i religiosa de llurs ànimes.

Gràcies a Déu i al concurs de la premsa catòlica de Barcelona, ja notem una reacció favorable a l'escola catòlica, ja sigui parroquial, ja sigui simplement particular. Que ho diguin, si no, les cent vintanta escoles que s'han adherit a les Ba-

Una circular del governador de Tarragona sobre enterraments i Viatic

El governador de Tarragona ha publicat la circular següent: "Com sigui que són diversos els senyors alcaldes que s'han adreçat a aquest Govern, sollicitant normes d'aplicació al cas esmentat, reprodueixo perquè tingui caràcter de generalitat i sàpiga tothom a què atendre's, la resposta que per aquest Govern s'ha donat a les esmentades autoritats locals:

"Vista la seva comunicació de data... i evacuant la consulta que formula, plaume manifestar-li que, segons les disposicions vigents, constitueix manifestació pública la forma de portar el Viàtic al malalt quan l'acompanya el sacerdot i escolans (únics que determina la litúrgia) diferents i a voltes nombroses persones amb atxes o llums i formant veritable processó, per la qual cosa, han de sol·licitar el sacerdot o la família interessada, el corresponent permís de l'Autoritat.

Ara bé: si el Viàtic sols és acompanyat per les poques persones que determina la litúrgia, no ha d'ésser demanat permís, perquè el simple pas del Viàtic pels carrers no constitueix manifestació religiosa, segons les mateixes disposicions vigents i pràctica admesa arreu.

Així mateix, per no constituir manifestació religiosa l'assistència dels sacerdots amb creu afegida als enterraments catòlics i no existir tampoc cap disposició que privi l'assistència, com és vist arreu d'Espanya i acceptat gairebé tutes les autoritats governatives que han tractat de la matèria, no poden les autoritats locals posar obstacles a què els enterraments de tal caràcter se celebrin d'acord als esmentats ritus de la religió catòlica, com de qualsevol de tota altra religió, secta o creència. Emperò, tots els actes del culte, motivats per l'enterrament, hauran de tenir lloc necessàriament i únicament a l'interior dels temples o al peu de les sepulcres, com exigeix la llei de 30 de gener d'enguany."

Homenatge popular català a Galicia

Demà, dimecres, a les 9'15 arriben els diputats gallegues.

Per assistir a l'acte d'homenatge popular a Galicia, demà, al matí, a les 9'15, amb l'express de Madrid, arribaran els diputats nacionistes gallegues senyors Alfons R. Castelao i R. Otero Pedrayo.

El Comitè Executiu de l'homenatge prega al poble de Barcelona que manifesti la seva simpatia pels representants de Galicia, que generosament han portat el seu ajut a les aspiracions de Catalunya, acudint al Baixador del carrer de Claris a rebre'ls.

El miting

El miting d'homenatge popular a Galicia se celebrarà demà, dimecres, a les deu de la nit, al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria.

Hi parlaran en nom de Catalunya, el mestre Pompeu Fabra, l'historiador i publicista A. Rovira i Virgili i l'illustre jurista F. Maspons i Anglès. Clouran l'acte els parlamentaris dels diputats nacionistes gallegues senyors R. Otero Pedrayo i Alfons R. Castelao.

Novetats de Cautxú per a Bany i Platja

Corres - Sabatilles
Cinturons - Flotadors - Jocs de mar
Piragües de tela i goma
CAUTXU CATALA
Corts Catalanes, 615
Ronda St. Pere, 12
Pass. Gràcia, 127

NOTICIARI POLITIC

CONFERENCIA DEL CAP DE LA MINORIA RADICAL, SENYOR GUERRA DEL RIO. ANUNCIA PER A AQUESTA SETMANA GRANS ESDEVENIMENTS POLITICS

Diumenge - la tarda tingué lloc al Centre Radical d'Aliança Republicana, a la Rambla dels Estudis, l'acte d'homenatge amb motiu del lliurament d'una placa d'argent.

Inicià els discursos el senyor Antoni Muntaner, el qual parlà en nom de l'organització radical, dirigint una salutació als funcionaris del Cos de Correus, donadors de la placa, i dedicà al senyor Guerra del Rio grans elogis.

El senyor Ciril Martí oferí la placa a l'homenatjat: també parlaren Lluís Rovira, Carles Sever i Jesús Ullé.

Seguidament féu us de la paraula el senyor Guerra del Rio. Després d'un breu preàmbul, l'orador entrà al tema polític tot parlant dels socialistes, reconegué que hi ha motius de gratitud en la tasca dels socialistes en pro de la República i durant els primers temps d'aquesta. Però —afegí— els socialistes han oblidat el termini que s'assenyalà per aprovar la Constitució. Els socialistes —continué— tenien la patriòtica obligació, l'endemà mateix d'aprovar-la, de fer el mateix que féu Lerroux: retirar-se; per deixar en llibertat el cap suprem de la nació per a nomenar un Govern verament republicà, car Espanya encara no l'ha tingut.

L'ànima de la República, la República mateixa —digué el senyor Guerra— està a l'oposició, com en els temps de la monarquia, amb una diferència, però, i és que els bancs ministerials els ocupen els socialistes i aleshores els ocupaven els conservadors, fins que vingué Primo de Rivera a treure'ls.

L'orador acabà dient: "Abans de quaranta-vuit hores, on aquestes coses s'han de dir, al Parlament, s'haixecat la veu del Partit Radical per tal d'acusar davant Espanya tota..."

Una formidable oació no deixà percebre les darreres paraules de l'orador.

El quartet que en començar l'acte havia acompanyat un ball, tocà en acabar diversos himnes patriòtics.

EL MINISTRE D'AGRICULTURA SURT CAP A MADRID

En l'express de Madrid marxà el ministre d'Agricultura. Fou acompanyat pel governador i alguns familiars i amics.

El senyor Moles l'acompanyà fins al baixador.

En el mateix tren marxaren els diputats senyors Companys, Guerra del Rio i doctor Pitaluga.

HERNIATS (Trencats)

Tinguen sempre present que els herniats són el mal de la CASA TORRENT, sense haver ni el més enyorat de cap mena; no molesten ni fan mal i s'emporten com una guant. Homes, dones i nens han d'usar-ne. La llei de la vostra salut, no heu de comprar llauners ni enbuts de cap mena sense abans visitar aquesta casa 19, Carrer de la Unió, 19, Casa T O R R E N T. — BARCELONA

Els diputats gallegues

hostes d'honor de la Generalitat

El senyor Macià ha disposat que els senyors Otero Pedrayo i Castelao, durant la seva estada a Barcelona, siguin considerats hostes d'honor de la Generalitat de Catalunya.

A les entitats polítiques i patriòtiques

El Comitè Executiu de l'homenatge Popular a Galicia, sentint en compte el temps limitadíssim de què disposa per a organitzar els actes en honor dels il·lustres representants de Galicia, prega a totes les entitats polítiques i patriòtiques que es donin per convidades als actes organitzats i es facin un deure de contribuir a donar-los amb la seva assistència el relleu necessari.

La Secretaria del Comitè Executiu de l'homenatge Popular a Galicia és instal·lada al carrer de Rivadeneira, 4, pral. Telèfon 20.400. on poden ésser dirigides les consultes referents als actes projectats.

A MONTGAT

Inauguració de la nova Biblioteca Popular.

Amb motiu de la inauguració oficial del nou estatge social de la Biblioteca Popular i camp d'esports, se celebra diumenge a Montgat un festival, en el qual, ultra representacions culturals i esportives de la costa, assistirà l'Ajuntament de Montgat-Tiana en corporació i a nombroses públics.

A les quatre de quatre s'inaugurarà el camp d'esports amb un partit de basket-ball.

Seguidament, des de la mateixa estrada col·locada a la façana de la Biblioteca, promouen tantes breus paraules el seu president, senyor Lluís Vinyes, i féu la presentació dels oradors, entre els quals figurava el Dr. Rofes.

Un cop acabats els parlaments oficials, i la cobla popular executa un escau de programa de sardanes, que foren ballades al camp d'esports.

S'adheriren a la inauguració oficial, entre altres entitats, el Grup Excursionista i Grup Cultural de Premià, l'Ateneu Enciclopèdic del Masnou, la Hispano Ido Societat de Barcelona, la revista "Actividad" i l'Associació de la Premià tècnica.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció. Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores.

No! Macià no ha trait

SORTIDA DEMA Preu: 60 cèntims

Govern Civil

L'escassetat de blat - Visita dels industrials flequers

En rebre els periodistes que fan informació al Govern civil dignu el senyor Moles que les pluges continuen perjudicant i agreujant considerablement el conflicte de l'escassetat de blat.

Digué també que això el preocupava per les dificultats en què es trobava per procurar-se blat del país. El senyor Moles mostrà als periodistes unes espigues que li han tramés de la comarca del Vallès, per les quals es veu que germinen i es fan malbé de seguida.

Afegí que el públic no s'ha d'estranyar si algun dia es trobava amb què li serveixen un pa diferent del que té per costum de comprar, però que si això es produeix serà momentani, car s'espera d'un moment a l'altre el blat d'Andalusia, que es moldrà així que arribi.

Fins ara n'ha arribat una petita quantitat de Lleida i una petita quantitat més de Mollet, però això no és suficient. De Girona el governador, no solament ha prohibit la sortida, sinó que en reclama més per al proveïment d'aquella ciutat.

Per tal de parlar-li d'aquesta qüestió, visità el governador civil el president i secretari de la Lliga Industrial de Flequers, aquest darrer, com a vocal de la Comissió Reguladora dels blats, designada pel ministeri d'Agricultura, per tal d'informar el senyor Moles de les impressions dominants en l'esmentada Comissió amb referència al proveïment de blats a aquesta província, problema que tant preocupa i que tantes molèsties i considerables perjudicis causa als patrons flequers per les insuperables dificultats que troben per al proveïment de les farines indispensables per a l'elaboració del pa.

Havent estat designat en qualitat de fabricant de pa de la ponència especial que ha de presentar un projecte de llei que d'esser sotmès al ple de la Comissió Reguladora, que es reunirà al ministeri d'Agricultura el vinent dijous, dia 21, sortí a l'air a la nit cap a Madrid el secretari de la Lliga Industrial de Flequers, per tal de reunir-se amb la ponència nomenada pel senyors sots-secretari.

El pas del ministre d'Agricultura

El senyor Moles anà a l'air a l'espere a acomiadar el ministre d'Agricultura, amb el qual havia conferenciat, i l'acompanyà fins al baixador del Passeig de Gràcia.

Per aquest motiu no va rebre els periodistes.

Indesitjables expulsats

Han estat conduïts a la frontera de Port-Bou, complint ordres d'expulsió, els individus denacionalitzats estrangers Herbert Boyle, Frantz Klezner, Szeel Flam, Lluís Niclau Amor, Joan Maria Campans-Clermont i Marius d'Alexandri, considerats com a indesitjables.

Escorcoll infructuós

Per agents de la Brigada Social s'ha practicat un escorcoll, que no ha donat resultat, en una barraca del carrer de Badal, domicili de Josep Amador Chado, que està detingut com a complicat en els darrers successos de caràcter social.

Una detenció relacionada amb l'agressió del director de la Presó

Pels agents afectes a la brigada d'investigació criminal fou detingut Jesús Bragana Obide, al qual hom considera com a coautor de l'atemptat de què foren objecte dies passats els senyors Rojas i Lafarga, director i oficial de la presó. Bragana fou detingut al Paral·lel, en unió d'un individu que té antecedents com a professional de delictes contra la propietat. Bragana ja havia estat detingut amb motiu del projectat assalt a la Caixa d'Estalvis de Jèrica (Castelló de la Plana), pel qual fou condemnat a alguns mesos de presó, essent posat en llibertat recentment per haver acomplert la pena imposada.

L'artefacte trobat en una finestra del Palau de Justícia era de gran potència

La secció tècnica del Parc d'Artilleria de la Comandància Militar ha tramés al Jutjat de l'Audiència el report de l'anàlisi efectuat en l'artefacte col·locat en una finestra del Palau de Justícia.

Es tracta d'un bidó per a posar benzina d'una cinze litres de capacitat. Es de l'altura: té una mida de 35 centímetres d'alçada per 12,05 quadrats de base.

Conina un tap de suro, sobresortint la metxa Bickford de 87 centímetres de longitud unida a un detonador disposat a l'interior de la càrrega explosiva, la qual estava composta de set quilos i vuit-cents grams de dinamita negra (nitro-glicerina, carbó i sulfurat potàsic) en perfecte estat de conservació que hauria causat danys de molta importància si hagués estat.

Patiu de l'estómac i dels intestins?

SERVETINAL

GUMMÀ

Una altra carta d'interès, la lectura de la qual recomanem al públic. — El senyor Simó del Tell Mingo, oficial de Secretaria de l'Ajuntament d'Ocaña (Toledo), ens tramet una atenta cara que ens complavem a copiar a continuació:

Ocaña, 25 de junio de 1932.

Sr. don A. Gummà (Añohe, 1). — BARCELONA.

Muy señor mío y de mi mayor consideración y respeto: Agradecidísimo de los inmejorables efectos que me ha producido su invento **SERVETINAL**, es de mi ineludible obligación ponerlo en su conocimiento para su satisfacción.

Des de hace más de veinte años llevo padeciendo del estómago, que en ocasiones me he visto desesperado, sin saber qué hacer por el sufrimiento constante de que era víctima.

Varias veces fui diagnosticado de úlcera, siguiendo toda clase de tratamientos, dándome siempre un resultado infructuoso. Un doctor de esta población me propuso tomar el **SERVETINAL**, i bendita sea la hora de la proposición; desde que empecé a tomarlo, que hace un mes aproximadamente, hoy he comenzado el tercer traspaso y no he vuelto a sentir molestias de ninguna clase; como, bebo y duermo bien; ha desaparecido el mal humor que me acompañaba siempre, y en cambio, en la actualidad, tengo alegría y ganas de trabajar, debiendo todo esto a su inmejorable invento **SERVETINAL**, que nunca acabará de ensalzar.

En esta población le ha ocurrido lo propio a otro vecino, cuyo nombre es Santos Pérez López, que se encontraba perdido por completo del estómago, y también es completa su curación, habiéndose puesto grueso y de buen color, y antes se encontraba en los tristes huesos y con un color sumamente amarillento, que parecía un muerto en este mundo, cuyo individuo me indicó o insistió en que tomara el **SERVETINAL**.

Yo de mi parte a todo el que sé que padece del estómago le propongo que tome el **SERVETINAL**, y a los que les he propuesto que tomen la mencionada e incomparable medicina, a los pocos días han visto su inmejorable resultado.

Puede enorgullecerse con su invento, puesto que el que lo tome apreciará inmediatamente su buen resultado y dejará de padecer de agudos dolores y molestias que la enfermedad del estómago produce, como a mí me ha ocurrido.

Le autoriza para que publique la presente este su agradecidísimo y humilde servidor, que da fe de su **SERVETINAL**, G. S. M.

A/c Santa Catalina, 4.ª

SIMÓN DEL TELL MINGO,
Oficial Secretaría Ayuntamiento

Exigiu el legítim SERVETINAL i no admeteu substitucions interessades d'escàs o nul resultat

Preu: 5'80 Ptes. (timbres 0'30 inclosos), als Centres d'Específics i Farmàcies, i al carrer Àmple, 1 - BARCELONA

EL PLET DELS RABASSAIRES

UNA VISITA DELS PARCERS D'OLERDOLA AL GOVERNADOR

Ahí al matí visità el governador civil una comissió de rabassaires, als quals acompanyava l'alcalde d'Olerdola, per a demanar-li la condonació de les multes que els ha imposat i que estimen desproporcionades.

El governador els indicà que justificassin degudament els motius que puguin inspirar la condonació que solliciten per a poder resoldre amb perfecte coneixement de causa si procedeix per-ho o no.

VISITES AL MINISTRE D'AGRICULTURA

Durant la seva estada a Barcelona, el senyor Marcel·lí Domingo va rebre diverses comissions de propietaris i parcers afectats pel plet actualment en litigi entre les dues parts.

UNA NOTA DE LA UNIO DE RABASSAIRES

Una nota de la Unió de Rabassaires diu que davant del conflicte creat per la contradicció i la confusió de les disposicions dictades pel Govern i la lentitud per aclarir-ho, amb tot i les repetides, contínues i insistents peticions d'aquest organisme, posa de relleu, davant de l'opinió pública la simpatia i assistència de la qual volen conquerir, la serenitat amb què procura comportar-se, tot contenint indignacions comprensibles que no manca qui vol alimentar.

Els representants de la propietat donen en canvi proves de gran audàcia, intemperància i intransigència. En plena República gosen, ells, els pertorbadors, demanar l'aplicació de la Llei de Defensa de la República contra els defensors d'aquesta, que, plens del sentit de responsabilitat d'aquesta hora, fan esforços gairebé insuperables per a mantenir la pau i la concòrdia.

La Unió espera, encara, que el Govern dictarà o assenyalará normes que donin un camí de llei per acabar el conflicte.

La Unió dona marge a aquesta tasca, però no pot oblidar ni la seva responsabilitat davant la República i el país, ni la seva responsabilitat i el seu deure davant la classe i els interessos justíssims que representa.

UN ACLARIMENT DE L'ALCALDE DE RIPOLET

Al Govern Civil s'ha rebut un escrit de l'alcalde de Ripollat ne-

gant que ell assistí a la reunió d'alcaldes i jutges municipals celebrada a Sant Sadurn, i desmentint que ell hagués autoritzat a ningú per a estampar la seva adhesió als acords que allí es varen prendre.

UN PROPIETARI QUE INTERPOSA RECURS CONTRA LA MULTA IMPOSADA

El propietari Emili Caraltó i Bolet, del terme de Sant Martí de Sarroca, ha presentat al Govern Civil un recurs d'apel·lació contra l'acord del governador, imposant-li una multa de dues-cents cinquanta pessetes, a conseqüència de la denúncia formulada per un parcer acusant-lo d'haver procedit a partir uns garbes procedents de l'actual collita sense el corresponent avís.

Afegix el recurrent que no ha infringit cap contracte, ni llei, ni costum, havent seguit les pràctiques que el costum ha sancionat a tota la comarca.

S'acompanya amb la instància una acta notarial, en la qual apareixen les declaracions de sis parcers del mateix propietari i de tres agricultors coneixedors dels costums d'aquella regió, que comproven fins a l'evidència la improcedència de la denúncia formulada i de la multa imposada pel governador civil d'aquesta província.

UNA NOTA DE L'INSTITUT AGRICOLA CATALA DE SANT ISIDRE

L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre ens envia la nota següent:

"Segueix absent el principi d'autoritat al Penedès. Els alcaldes i jutges que en el seu manifest, fet públic, es varen acurar contra el Govern fent-li saber que no estaven disposats a complir les lleis, següen en els seus llocs i segueixen acompanyant als parcers que es prenguin la justícia per la seva mà."

Les freqüents pluges d'aquests dies són causa que no es vagi de pressa a entrar les garberes de blat dels camps per estar excessivament humides, però amb tot això dilluns es varen repetir les partides abusives de garberes. Grups de vint homes varen envair les finques Santa Margarida, Busquets de la Quadra de Guàrdia i la Freixaneda, del terme de Mediona, propietat respectivament del senyor Jaume Estapé, del senyor Antoni Busquets i Mercader i del senyor Joan Ferrer, partint les garberes de blat com millor els semblà.

Els mossos de l'esquadra varen aixecar atestats."

Els viatges del Sr. Macià

DIUMENGE VA VISITAR MONTESQUIU MITING DE L'ESQUERRA A ST. HIPOLIT DE VOLTREGA

El president de la Generalitat visità diumenge diverses poblacions de la comarca de Vic.

A les deu del matí sortí de la seva residència en automòbil, polítics, del diputat a Corts senyor Riera i Puntí i d'altres amics polítics.

A dos quarts de dotze, el velat de La Mamba d'Oris va saludar amb entusiasme el pas del senyor Macià.

Acte seguit la comitiva empenygué la marxa cap a Montesquiú, i s'aturà a Sant Quirze de Besora, agregat de Montesquiú, on esperava l'Ajuntament en corporació, representacions de totes les entitats polítiques i socials i un gran nombre d'habitants de les dites poblacions que es destacaren per a fer la primera salutació al president de la Generalitat i acompanyants.

El rebement que es tributà al senyor Macià, a Montesquiú, fou molt entusiasta.

El president de la Generalitat i els seus acompanyants es traslladaren a les escoles del poble, on les autoritats locals li donaren la benvinguda.

Després, hom va visitar el Centre Obrer. En aquest local el senyor Macià fou obsequiat amb un aperitiu d'honor.

Hi hagueren els acostumats parlaments, que foren molt ovacionats.

A les dues de la tarda se celebrà al saló-teatre del dit Centre Obrer el banquet popular d'homenatge al president.

Assistiren al banquet prop de dos-cents comensals.

Dues senyoretes de la població pronunciaren breus paraules de salutació. Seguidament foren lûs de la paraula els senyors Rubió, Salomó i Cirera. A continuació va parlar el senyor Macià.

En el seu parlament, que fou interromput diverses vegades per les ovacions dels assistents, va exposar el programa que serà realitzat des del Govern de Catalunya, així que l'Estatut sigui aprovat.

Després de visitar la Cooperativa Obrera, el president de la Generalitat assistí a l'acte de descobrir la placa que durà el nom de Francesc Macià al carrer que fins avui s'ha anomenat de Sant Boi i de la Plaça de la República, la qual s'anomenava Plaça Major.

Parlaren diverses persones. El senyor Macià va excusar-se, al·legant que estava fatigat. Acabat l'acte, el senyor Macià i els seus acompanyants el poble de Montesquiú, i es dirigiren a Sant Hipòlit de Voltregà, on fou rebut amb grans aplaudiments.

A l'Ajuntament fou saludat per l'alcalde.

Des del balcó de les Cases Consistorials, el senyor Macià pronuncià un discurs de gràcies. Fou ovacionat.

Al saló-teatre se celebrà un miting d'Esquerra Republicana, en el qual prengueren part els senyors Darius Anglada, Joan Guzmán Dardalló, Joan Tauler,

La pluja del diumenge provocà desbordaments i inundacions a diverses poblacions del Litoral

Diumenge es reproduïren les pluges torrencials que des de fa uns dies se succeïen amb gran violència. A Barcelona no va ploure gaire, però a tot el litoral la pluja fou considerable i a diverses poblacions es produïren seriosos desperfectes.

A ARENYS DE MAR

Diumenge, a les set de la tarda, avisaren d'Arenys de Mar i Vallgorguina que la riera baixava molt plena, a conseqüència de la tempesta caiguda en aquells indrets.

Aquesta darrera fou la més formidable de les quatre últimes riades, car l'aigua arribava fins als portals de les cases, amb una alçada, en alguns moments, de 30 centímetres d'aigua.

Per no haver plogut gaire a l'espèctacle fou presenciat per una gran gentada.

Les pèrdues són de consideració. Els carrers i les ramblas, plens de llot, canyes trencades i ramatges, presenten un aspecte desolador.

A ARENYS DE MUNT

Diumenge a la tarda va caure en aquesta població una gran tempesta. Per aquest motiu baixà un gran cabal d'aigua a la riera de Subirats, i degut a haver estat de llit el Real de Panagel, s'inundaren moltes cases. En algunes els esquitxos arribaren fins a sota els balcons. Diverses cases es varen inundar i altres anegades més d'un metre, la qual cosa obligà els veïns a sortir pel balcó. La pintoresca riera quedà convertida en un arroyal.

Les pèrdues i danys són d'importància, tant als sembrats com a les cases.

Una bona part de la carretera amb Arenys de Mar està sepel·lada per més de tres pams d'aigua i llot. Les rieres de Can Sala, Sagrera, Fronton, Agnauvia i altres petits torrents no podien contenir l'aigua, la qual en diversos indrets envai els camps.

A SANT POL DE MAR

Donada la situació topogràfica d'aquesta població, les tempestes convertiren els carrers d'aquesta població en grans cascades.

A la part baixa, llinçant amb la carretera de Sant Celoni, de Vallalta, la riera inundà la dita carretera, els carrers col·lidants, el camp de futbol i tota la part baixa.

Al lloc conegut per riera de la

Murtra, les aigües inundaren la carretera i causaren desprendiments de terres als penysals.

A CALELLA

A la carretera, des de Sant Pol, tots els camps i desprendiments de terres indiquen que les tempestes, i principalment la d'ahir a la tarda, havien aribat a la seva màxima intensitat.

En deixar la costa del far, el primer torrent sortí de llit, i en un trajecte d'uns 200 metres, la carretera quedà inundada amb més de 30 centímetres d'arena, aigua, fang i llot.

Però on són més sensibles els efectes del temporal és a l'extrem de la població, a la part de Pineda. Allí el torrent o riera dels "Freres" fou tan gran el cabal d'aigua que dugué, que, sortint de llit, es desbordà i inundà el camp d'esports, on hi ha més de mig metre d'aigua, tota la barriada obrera, i les fàbriques i tallers contigus.

El més perjudicat ha estat el plat-i-olles dels senyors Fontrodona, on els forns i les habitacions estan inundats.

L'aspecte és trist i desconsolador davant d'aquella terrenys, carrers i camps convertits en mar.

No cal lamentar cap desgràcia personal; però hi hagué necessitat de socórrer alguns ciutadans, que es veïeren voltats per les aigües.

Cal fer esment de l'esforç de molts veïns de totes classes, els quals, en els treballs de reforçar el dic amb sacs d'arena i feixines, passaren el perill de veure's enduts pel corrent.

A PINEDA

De Calella fins a l'extrem de la població, tots els torrents es desbordaren per la carretera.

A l'entrada del poble, en fer-se fosc encara baixava un cabal d'aigua de més de dos pams.

A conseqüència d'haver-se trencat les defenses d'un torrent proper, l'aigua es precipità pel carrer principal i inundà al seu pas diverses cases, arribà fins a la plaça, que en alguns moments quedà convertida en un llac. Diverses cases es veïeren inundades, principalment la senyorial de Can Comes. En hi ha uns quaranta centímetres d'aigua i llot.

El material de bombers de Calella i Arenys acudí al primer avís.

No hi hagué desgràcies personals, però sí calgué fer diverses salvaments.

A MOLLERUSA

Les proves oficials de les obres del subcanal d'Urgell

Homenatge al bibliòfil Josep Terrades a Sant Genís dels Agudells

Diumenge, a Sant Genís dels Agudells, la rida pleneja — almenys pel seu aspecte — del versant barcelonès del nostre Tibidabo, tingué lloc una festa d'homenatge al popular (ben poques vegades pot aplicar-se amb més exactitud el mot) bibliòfil Josep Terrades Cané. No fou pas el primer acte que s'ha testimoniat a l'incansable senyor Terrades, que durant la seva vida, amb un destí poc freqüent en els nostres dies, s'ha dedicat a la recerca de tota mena de documents, llibres i gravats per fer-ne donació a les entitats oficials i públiques de Barcelona, i a l'edició, quan el cas ho ha aconsellat, fora d'ella.

L'acte consistí en un àpat a l'estil "pagès", a casa del principal organitzador de l'homenatge, senyor Casals. Abans, però, la comissió organitzadora, amb el general Domènec Batet, el seu ajudant senyor Herre, el comandant de mossos d'esquadra senyor Pérez Farràs, el conseller de la Generalitat senyor Jover i els altres invitats, feren una visita a la notable església romànica de Sant Jesús dels Agudells, acompanyats del rector d'aquella parròquia milenària, mossèn Josep Braganyó, que actualment restaura els altars en el seu anterior estat barroc.

Després d'aquesta visita, els invitats es traslladaren a casa del senyor Casals, on foren rebuts per aquesta, la seva muller i fills. Allí admiraren una col·lecció de gravats antics, que el senyor Terrades ha donat a la Comissió de Beneficència de l'Ajuntament.

Seguidament començà el dinar; finalitzat aquest, el general Batet, expressant-se en català, inicià els discursos; féu un elogi al senyor Terrades, gràcies al qual — digué — és possible de fer revindre trossos de la nostra història, puix que sense el seu esperit de recerca molts documents s'haurien perdut per sempre.

Després féu ús de la paraula el senyor Jover, que parlà de les activitats industrials del senyor Terrades. Digué que ell havia entrat a casa seva d'aprenent i s'hi havia fet fadrí en l'ofici.

El senyor Saranyana, en nom dels periodistes, remercià la comissió or-

Santa Eulàlia Carrer Boqueria, 1

Des de dilluns, important venda de

RETAILS

i liquidació total dels MO-DELS de la col·lecció d'estiu

ganitzadora per haver-los convidat a participar en una festa tan agradable, i elogià també l'esperit de ciutadania del senyor Terrades.

L'homenatge, amb llàgrimes als ulls, digué que no li havien d'agrair res a ell, puix que el que feia ho dedicava a la memòria dels seus bons pares, que sempre l'ensenyaren a protegir el desvalgut i a treballar pel bé del pròxim. Això no vol pas dir — digué — que jo no trobi un plaer en salvar bocins de la nostra història, com a bon català que procuro ésser.

Després del dinar, mossèn Bargunyó explicà als periodistes els projectes d'urbanització d'aquell barri, els quals quan seran realitzats milloraran extraordinàriament aquella barriada, una de les més sanitoques de Barcelona, però també una de les més ben dotades actualment.

Cap al tard, els convidats empenygueren el retorn a la ciutat, i hom féu grans elogis de les atencions rebudes de la família Casals durant les hores passades en la seva esplèndida finca.

Aquesta, senyor Feliu de los Ríos.

Després visitaren les obres del sifon.

A la Casa del Canal foren obsequiats els concorents amb un banquet que oferí el senyor Maluquer, dient que tenia caràcter particular, ja que únicament es tractava d'unes proves i no de la inauguració oficial.

Acabà brindant per Espanya, per la República i per Catalunya.

EROTYL

Específic de l'ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA) (MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt efecte per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més potènt estimulant de l'activitat neuro-espinoso-mèdulo-genital. Sinérgic i homo-estimulador de les glàndules intersticials. Producció pluri-glandular, completament inofensiva. Mai perjudica, ni lesiona cap òrgan, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni carotina, ni fosfura, ni canel·les, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAONE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacológico del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 60 - BARCELONA - Telèfon 1263

Preu: 21'75 ptes.

NOTICIARI

ASSOCIACIO DE MESTRES NACIONALS DE BARCELONA

En la reunió celebrada per aquesta Associació el dia 16 del mes corrent, es prengueren els següents acords:

Nomenar el company Ramon Boixadós delegat a l'Assemblea de la Federació, en representació del senyor president de la Provincial.

En virtut de la votació feta als parits, fou proclamat delegat per aquesta província a l'Associació Nacional el distingit company En Josep Col i Mas.

Demandar a la superioritat que no es modifiqui el règim d'habilitació. Fer els treballs necessaris perquè tot hom complixi go que les lleis ordenen en matèria de vacances i en el que fa referència a l'exercici de la nostra professió.

Interessar-se perquè s'activi la creació de les escoles consignades en pressupost i que aquesta creació es faci amb sous de 4.000 a 8.000 pessetes i proporcionalment al nombre de mestres de cada escalafó.

Insistir que es complixi la llei en el que fa referència a la graduació per a la classe d'adults i que la dita classe sigui renunciable.

Que s'ordeni el pas al primer escalafó de tots els mestres del segon que teneu reconegut el dret a passar-hi.

'AIGUA IMPERIAL VICHY

ESTOMACAL BOLGA, ja marca que torna els diners, ESTOMACAL BOLGA us guarirà a tornar els diners

D'UN INCIDENT

El mestre nacional d'aquesta ciutat En Joan Perich i Valls, el qual va sofrir, mesos enrera, un greu accident d'automòbil i que fou necessari d'amputar-li una cama, es troba, afortunadament, en estat bastant satisfactori, havent rebut a

la clínica, on fou assistit, i al seu domicili, bo nombre d'amics que s'han interessat, constantment, pel seu estat. Actualment, per a referir la seva salut, acompanyat de la seva distingida esposa, passa una temporada a Cardes de Malavella (Girona).

JOIES VERITABLE OASIS Per a comprar a bon preu aneu a la Joteria Magrià, Tallers, 41

CAMBRA DE L'AUTOMOBIL DE CATALUNYA

La Cambra de l'Automòbil de Catalunya celebrà junta general extraordinària el dijous 28 del corrent, a dos quarts de set de la tarda, al local social, per a tractar de la reforma dels Estatuts i Reglaments, amb el fi d'adaptar-los a la nova Llei d'Associacions.

ESTOMACAL BOLGA, ja marca que torna els diners, ESTOMACAL BOLGA us guarirà a tornar els diners

ELS PAGAMENTS D'HISENDA

Pagaments assenyalats per a avui: Companyia Mecanogràfica J. Truniger S. A., 500 pessetes; Ramon Banquero, 32; Raimon Lluís Duran, 12.500; Ramon Domènech, 10.338'27; Ferrer i Companyia, 8.121'90; Maria Guàrdia, 500; Joan Mas, 615; Angel Oliveres, 3.000; Casimir Puig, 335; Benvingut Parco, 4.468'75; Fill de J. Puig, 474'90; Ricard Saladríguez, 700'00; Administració Loteries de Matador núm. 2, 824'02; Angel Joaniquet, 32.500; Eugeni Ferrer, 7.500; Jaume Abadía, 32.768'40; Antoni Casas, 54.309'58; Just Rocafort, pessetes 51.842'18; Josep Maria Llibre, 21.023'10; Carles Botet, 40'80; Evarist Casado, 810; Joan Cano-Manuel, 358'69; Administrador principal de Correus, 1.253'78; Administrador Presó Cellular, 159'26; Cap Centre Telègrafs, 25.091'84; Antoni Folache, 709'62; Enric Viala, 100.

LA T. S. F.

Emissions Estrangeres més interessants

FRANÇA. — Radio-Paris, 1.725 m. 21'30: "Cavalleria Rusticana", òpera de Mascagni. — Torre Eiffel, 1.445 metres. 20'40: Retransmissió del concert simfònic de la Federació Nacional de Radiodifusió. — Poste Parisien, 328 m. 20'45: Concert per l'orquestra de l'estació.—Bordeus, 304 m. 20'50: Emissió federal: Vellada musical. — Tolosa, 385 m. 20'30: Música variada. — 23: Discos dels radiodifusors; 0'5: Música anglesa. — Alger, 363 m. 20: Música de cambra; 21: Concert de música oriental.

ALEMANYA.—Langenberg, 472 m. 20'30: Concert del parc del Palau de Münster. — Estuttgart, 360 m. 21'30: Concert Schumann. — 22'45: Ball.

AUSTRIA. — Viena, 516 m. 20'30: Concert de música clàssica; 22: Ball.

BELGICA. — Brusselles, 508 m. 21: Concert des del Casino Knocke.

ANGLATERRA. — Nacional, 1.554 i 261 m. 21'20: Concert d'orquestra; 22'35: Ball del Dorchester Hotel.

HONGRIA. — Budapest, 530 m. 20'45: Concert de música de cambra. — Després, orquestra de trizans Bela Kicsi.

ITALIA. — Nord d'Itàlia, 500, 331 i 273 m. 20'30: "El comte de Luxemburg", òpera de Lohar. — Roma Nàpols, 41 i 318 m. 21'45: Concert variat. — 22'10: Comèdia. — 22'30: Ball.

SWISSA.—Nacional, 403 m. 20'15: Cabaret-concert. — 21'15: Acordió. — 21'30: Coral Estudiantina de Lausana. — 22: Notícies.

TXECOSLOVAQUIA. — Praga, 488 m. 21: Música lleugera. — 22'20: Discos.

Vida religiosa

Sants d'avui. — Sant Vicenç de Paul, confessor i fundador; Sant Arseni, solitari; Santes Justa, Rufina i Aurea, verges i màrtirs.—(Jubil·leu a les esglésies dels Països).

Sants de demà.—Sant Jeroni Emilià, confessor i fundador; Sant Elias, profeta; Santa Margarida, verge i màrtir; Santa Severa, verge; i Santa Lliberada, verge i màrtir.

Quaranta Hores.—Avui: Església parroquial de Sant Pere de les Puelles.

Hores d'exposició.—Avui: De les sis del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Església Oratori de Sant Felip Neri.

Demà: Església parroquial del Carme.

Cort de Maria.—Avui: Visita a la Verge del Roser, a Sant Cugat o a Mont-Siò.

Demà: Visita a Nostra Senyora de la Guia, a la capella de Marcús, o Capcabana i Guia, a Santa Mònica.

Adoració Nocturna.—Avui: Torn de Sant Tarsici, a l'església parroquial de Sant Joan, de Gràcia.

Dijous: Torn de Sant Lluís Gonçaga.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori.—Avui: Torn de Sant Josep.

Demà: Torn de Nostra Senyora del Perpetu Socors.

Balneari de Cardó

TARRAGONA

Temporada oficial: 15 Juny al 24 setembre

L'estació climàtica més formosa

Aigües les més nitrogenades i arsenicals d'Espanya. Fortament reconstituents

Asma. Bronquitis. Laringitis. Neurosis. Anèmies. Estats d'esgotament. Malalties de la pell. Dels infants. Diabetis. Intestins

Clima molt sec. Establiment voltat de boscos. Nova instal·lació de bany, dutxes, inhalacions i polvoritzacions

Tractament hidroteràpic al mateix establiment de l'aigua de la deu de Sant Roc (Arsenical)

XALETS MOBILS

Informes: Samsó, Petxina, 3, pral. (Rbla. Flors). Telèfon 18236

Farmàcia Garriga - Mallorca, 247 - Telèfon 70741

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

BARCELONA

Municipi

L'homenatge als diputats gallecs

L'alcalde, doctor Aiguader, ha rebut la visita de la Comissió de l'homenatge als diputats gallecs, acompanyada del diputat senyor Carrasco Formiguera, els quals l'han assabentat que arribaran a Barcelona en el tren de les nou. El doctor Aiguader ha agraït la comunicació i els ha dit que posaria uns coixes a llur disposició.

Tapeu els aliments amb glasses

El tinent d'alcalde del districte de Sant Martí, doctor Ullé, advertix als industrials del seu districte que procurin tapar amb glasses els aliments exposats a la venda, per evitar el contacte de les mosques, la qual cosa formula ara com a requeriment amistós en la confiança d'ésser atès, car en cas contrari es veuria precisat a fer complir les ordenances d'higiene i a posar multes. També prega els venedors que no tirin escombraries als carrers, en primer lloc perquè està prohibit i també perquè amb les actuals calors fóra un foc de malalties.

Els Amics de l'Art Vell per la col·lecció Plandiura

L'alcalde, doctor Aiguader, ha rebut la visita del senyor César Martí, secretari dels Amics de l'Art Vell, el qual ha fet constar, en nom propi i del Comitè de Direcció de l'entitat, la seva opinió favorable a l'adquisició de la Col·lecció Plandiura per als Museus de la ciutat.

El turisme musical

L'alcalde, doctor Aiguader, ha rebut la visita del senyor Josep Sang, president de la "Musique Civile d'Oran", entitat musical composta de 75 executants, els quals li han exposat llur desig de visitar Barcelona col·lectivament del 12 al 18 d'agost, i donar un concert en un teatre, un altre a Belles Arts a benefici dels Hospitals, i un altre al Parc, a l'aire lliure, acompanyant-se amb una visita de cortesia a l'Ajuntament. L'alcalde ha pres nota de llurs desigs i els ha promès d'atendre'ls cordialment.

El Sr. Ruiz, restablert

L'alcalde, doctor Aiguader, ha estat complimentat pel regidor senyor Ruiz, restablert ja de la seva malaltia.

Moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Ciudad de Barcelona", amb càrrega general, de Palma.

Vapor espanyol "Freixas 3", amb càrrega general, de Cádiz.

Vapor espanyol "Ciudad de València", amb càrrega general, de 329 passatgers, de València.

Vapor espanyol "Virgen de Africa", amb càrrega general i 11 passatgers, de Castelló.

Vapor anglès "City of Shanghai", amb càrrega general, de Bombai.

Vapor francès "Espagne", amb càrrega general i 3 passatgers, de Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Blanco", amb càrrega general, de El Ferrol.

Vapor espanyol "Manuela C. de R.", amb càrrega general i 85 passatgers, de Cartagena.

Vapor espanyol "Norte", amb carbó, de Gijón.

Vapor espanyol "Ciudad de Mahón", amb càrrega general i 30 passatgers, de Madrid.

Vapor espanyol "Nume", amb carbó, de Vigo.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor anglès "City of Shanghai", amb càrrega general, cap a Plymouth.

Vapor italià "Perla", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor francès "Espagne", amb càrrega general, cap a Alger.

Vapor espanyol "Ciudad de Mahón", amb càrrega general, cap a Bivissa.

Vapor espanyol "Ciudad de València", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Ciudad de Barcelona", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "Cabo Blanco", amb càrrega general, cap a Palma.

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Pla.
Barcelona, 1932	500
Península Ibèrica, trimestre	100
Amèrica Llatina i Portugal, trimestre	150
Països concrets postal, id.	150
Altres països, id.	200

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIO GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 18 DE JULIOL DE 1932

Continua el règim de mal temps a tot l'oest d'Europa sota la influència de dos mínims baromètrics situats a la mar Bàltica i a les Balears.

El primer té tendència a desplaçar-se cap a Rússia; en canvi, el de les Balears tendeix a persistir, pel qual motiu el temps encara serà variable i plujós.

El règim de vents del nord, establert des de les regions polars fins a la Península Ibèrica, dona lloc a temperatures molt baixes als països occidentals d'Europa, que arriben a mínims fins al Marroc occidental.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

Per les comarques de Lleida i curs inferior de l'Ebre el temps ha millorat, car el cel és gairebé serè i buen vents lleugers del sector nord; en canvi, a tota la resta del país i particularment des de Barcelona fins a Girona, continua el règim de temps ennuvolat plujós, amb algunes tempestes a la costa.

Les màximes quantitats de pluja recollida en les darreres vint-i-quatre hores han estat de 31 litres per metre quadrat a Sant Julià de Vilatorrada, 23 a Ribes i 10 a Capdella.

Temperatura mínima al port de la Bonafina, a grans sobre zero.

Bloc del transeünt

Sr. Director:

Fa molt temps que els barcelonins venim suportant resignadament les convulsions geològiques que sofren periòdicament la Plaça de Catalunya.

Sembra que, una vegada enllistades les obres del Metro Transversal, podriem gaudir d'una època de repòs, però desafortunadament no ha estat així.

A una companyia d'electricitat se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Jo ara pregunto: és possible que l'Ajuntament de Barcelona s'hi hauria de la qüestió? Al meu entendre, el seu deure és obligar a l'empresa a que se li acut bastir uns imponents oficines i per això enderroca un parell d'edificis, una vegada enderrocats, es repenen i decideix conformar-se amb les oficines que actualment posem.

Generalitat

Visites al President

El senyor Macià ha rebut la visita dels Amics de l'Art Vell, els quals li han interessat l'adquisició de la col·lecció Plandiura, i una comissió de gallecs i bascos, acompanyats del senyor Carrasco i Formiguera i d'uns representants del C. A. D. C. i L., els quals li han parlat d'una recepció que es farà a honor del diputat gallec senyor Castelar i d'altres diputats del país basc.

Curs a l'Escola d'Administració

L'Associació de Llicenciats en Administració pública ha organitzat el segon curs de conferències, a celebrar durant els mesos de juliol, agost i setembre, sota el programa següent:

18. M. Alcántara i Gussart. "Els diversos sistemes de govern municipal als Estats Units".

19. Francesc Pujol Gerní. "La vida local a Anglaterra".

20. A. Ferrnandez Balanyà. "Contractes administratius".

Agost

1. Joan Pasqual. "Un aspecte concret de la llei de quèntes".

4. Josep M. Gich. "Noves orientacions de l'Estat en legislació de treball".

8. J. Martí Segarra. "La plus value".

11. Josep Tallada. "La taula de canvi".

18. Ramon Sentís. "L'impost sobre la renda".

22. Josep Xirau. "Principis de la Constitució de la República Espanyola".

25. Josep Pelegrí. "Organismes populars de crèdit local".

Setembre

1. Josep Pi i Sunyer. "Economia municipal".

12. Ramon Coll i Rodés. "L'Estatut de Catalunya".

Escola d'estiu

Dies eners publicarem el detall dels cursos que ompliran el programa dels matins de l'Escola d'Estiu d'enguany. Ens plaureu donar el detall de les activitats que ompliran el programa de les tardes, així com el programa de la Setmana Final.

Cursos de l'Escola d'Estiu: tardes. Educació Musical: L'ensenyament del solfeig pel mètode Gjedalge. Vint lliçons. Professor senyor Enric Alinaud. — La gènesi de la melòdia (la música a l'escola). Catorze lliçons. Professor senyor Ernest Cerver. — La música a través del poeta. Sis sessions de divulgació musical. Professors senyors J. Gibert-Camins i Angel Pong. — La dansa popular a l'escola. Sis sessions. Professor senyor Aureli Capmany.

El treball manual a l'escola: Realitzacions. Primer i segon cursos. Vint lliçons cada curs. Professor senyor Rafael Solanich. — El taller escolar. Professor senyor Miquel Vinyó. Mestre iuster, senyor Joan Vergés. Mestre manya, senyor N'A-belló. Mestre llaner-electricista, senyor Joan Aleu. Relligat i encobertat, senyor Brugalla. Cistelleria, professor senyor Aureli Capmany. El millorament de la llar humil: Sis lliçons els dies 29 de juliol i 2, 5, 9, 12 i 16 d'agost, als grups del taller escolar. Professors senyors Jaume Marco.

Dibuix: Vint sessions. Professor senyor Jaume Busquets. Completaran l'horari de les tardes les activitats següents:

Conferències extraordinàries; sessions de cinema educatiu; converses pedagògiques; concerts de música íntima, etc.

SETMANA FINAL

Heus ací ara el programa especial de la Setmana Final de l'Escola d'Estiu:

I. Conversa pedagògica sobre els "Problemes que planteja l'ensenyament del Llenguatge a l'Escola a Catalunya".

Aquesta conversa pedagògica tindrà com a base una ponència, que serà redactada per un Comitè de sis mestres, representants d'escoles de medis diferents, i desenvoluparà el tema sota els tres punts de vista següents:

Mítin a Valladolid

Mentre parla el senyor Albornoz el públic victoreja Catalunya

Valladolid, 18. — Al teatre Pradera se celebrà un mítin radical-socialista.

El local estava completament ple. El director general de Presons, senyor Sol, exposà alguns detalls de la seva actuació i de la forma de fer-se càrrec de diversos pormenors sobre aquests.

Afegí que l'actual campanya empenya per les dretes està sufocada oblidant que els problemes plantejats ho han estat en temps de la monarquia.

Acabà dient que els monàrquics no s'havien d'acceptar.

(Se sent un murmur.)

El ministre de Justícia fou acollit per una gran ovació.

Començà entonant un cant a Castella, o sigui, Castella el nom de la qual es pren en un sentit de mentit patriotisme per a una campanya contra la República.

Es un error identificar l'esperit de Castella amb l'unilateralisme i el centralisme. Això fou l'error del liberalisme del segle XIX.

Censura els cànecs que cometen desmans a l'empar d'aquest unilateralisme.

(Se sent un visca a Catalunya.)

Recullí el ministre el visca anterior, i diu que té la satisfacció immensa de dir, en plena Castella, visca Catalunya.

(Gran ovació i aplaudiments.)

Diu que la campanya iniciada en aquest sentit és per a deshonrar i desacreditar els Corts.

EL CAS CALVO SOTELO

El ministre de Finances respon al Col·legi d'Advocats de Madrid

Madrid, 18. — El ministre d'Hisenda, senyor Carner, ha enviat al senyor Melquíades Álvarez, degà del Col·legi d'Advocats de Madrid, la següent carta:

"Mi respetable amigo y compañero.

He recibido la comunicación oficial del Col·legio de Abogados que ha publicado la prensa.

Me ha causado sorpresa que haya usted hecho pública la severísima condena por un acto del Sr. Gobernador del Banco de España, contra un señor calificando durísimamente su conducta, como contraria a la Constitución del Estado, sin antes oír al por usted inculcado, como ha visto que hicieron en casos semejantes los colegios de abogados, porque realmente no debe inspirar sus resoluciones nunca y menos cuando afectan a personas ajenas a la corporación, puros móviles políticos.

Si bien el gobernador del Banco de España no es como usted dice, subordinado del ministro de Hacienda, sino persona que ejerce con independencia su función, como su nombramiento depende del ministro de Hacienda, a cuya autoridad dirige usted su protesta, me creo obligado, rindiendo tributo a los derechos de legítima defensa, a pedir informes al Sr. Gobernador del Banco de España sobre los hechos que han motivado su protesta y tendré el honor de comunicarle a la respetable Junta del Colegio que tan dignamente preside, el resultado, para que en vista de él, pueda confirmar o rectificar los términos de la protesta que usted me ha dirigido.

Con la mayor consideración me reitero de usted amigo, a. — Jaime Carner."

El contralmirall Márquez ha estat nomenat cap de l'Esquadra

Madrid, 18. — La "Gaceta" del diumenge publica un decret disposant que cessi en el càrrec de cap de l'esquadra el contralmirall senyor Alvaro Itien.

Ha estat nomenat cap interí de l'esquadra el contralmirall Francisco Márquez Román.

EL CAP DE L'ESTAT

Ha sortit cap a La Granja

Madrid, 18. — El president de la República marxà avui a primera hora a La Granja.

S. E. féu el viatge en automòbil, i sortí de Madrid a tres quarts de deu del matí per tal d'arribar a San Ildefonso a dos quarts d'una de la tarda.

El viatge es realitzà sense cap aparició oficial.

El diumenge a la tarda es traslladà també a l'expressat indret el secretari general de la Presidència de la República, senyor Sánchez Guerra.

Envien les notes en català!

ESPAÑA

La baralla entre radicals i socialistes

Hi haurà debat polític aquesta setmana? — Sembla que el senyor Lerroux es dona compte que plantejant aquest debat "contreu una gran responsabilitat que no afavoriria la República".

Avui es reuneixen les minories parlamentàries socialista i radical

Madrid, 17. — El senyor Lerroux ha fet les declaracions següents a un redactor del "Full Oficial de Dilluns":

"M'he reclus en aquestes pinedes de Sant Rafael i he tornat a llegir el discurs taquígrafic que vaig fer a Saragossa i el manifest apolític dels socialistes, que és com una bomba a les mans d'un infant. Em fa estrany que han desmesurat, individualment i col·lectivament, perdin la serenitat de judici i la noció de la responsabilitat. Jo no he donat cap motiu als socialistes perquè facin manifestacions tan greus. Personalment he tingut per a ells salvatges que ells no han tingut al Partit Radical. M'ha sorprès l'explosió de llur ira; únicament que per tenir la convicció que han de deixar el poder. Mai no he pronunciat greuges contra els socialistes.

Durant la Dictadura vaig tenir moltes ocasions d'escoltar, d'amics i partidaris seus, diatribes contra ells, i vaig callar. En el període de la conspiració, potser equivocadament, vaig ésser jo qui va sostenir amb tenacitat que havia de mantenir-se la integritat amb els socialistes. Quan els fets de Jaca, la persecució que sobrevingué obligà moltes personalitats republicanes a amagar-se; jo, des del meu amagatall, vaig impedir l'hostilitat contra els socialistes. Mai no vaig ésser una dificultat per a cap solució. Vaig reaccionar contra les injustícies i vaig demanar al Govern que se solidaritzés davant qualsevol intent de maniobra en contra del socialisme. Vaig sostenir que havia de continuar així fins a aprovar la Constitució; aprovada, però, aquesta i elegit el President de la República, la crisi era inevitable.

Tota altra cosa és després ja és prou coneguda. Em vaig declarar partidari d'una política nova prescindint dels socialistes, o almenys canviant ells les cartes. Aleshores no va prevaler el meu criteri, i he d'advertir que l'actual ministre de Marina propugna, abans que jo, perquè deixessin el Govern els socialistes; i, malgrat això, no li han tirat res en cara. Continuaren al Govern els socialistes. I jo em demano: Hi ha cap greuge en què jo sostinguí el criteri que mantinc, al·legant les seves causes?

La injustícia de la rèplica és manifesta. Jo acuso el partit d'haver-se apoderat dels càrrecs públics. A les agrupacions republicanes no es produïren aquestes coses. La nostra posició té fonaments doctrinals impossibles de desenvolupar en una conversa.

Nosaltres, els radicals, atribuïm a la presència dels socialistes al Govern la intranquil·litat i la desconfiança pública en què vivim, puix que priven el desenvolupament d'una política homogènia, perquè suposen una amenaça permanent, que retreu el capital a l'activitat d'iniciatives, tant del rebell com d'empreses.

No hi hagué una revolució popular sagrada perquè el país no la va voler. No poden intentar-se reformes econòmiques com les que somnia el nostre humanitarisme radical perquè arruïnarien l'economia nacional, fonamentada en el capital, i en el règim burgès, que necessiten evolucionar molt per a posar-se a to amb la democràcia, llevat que ho mino vulgui sotmetre el país a un assaig de tipus rus. La tradició republicana és la meua conseqüència, la meua consciència, la puresa de les meves intencions i la meua línia de conducta.

Procuro adaptar-me per a no fer el joc als enemics del nou règim, per a no donar-me per assabentat que molts republicans d'ara i alguns d'abans, i també socialistes, volen estimbar-me a mi, com si estigués dalt d'una penya i no al banc de la paciència.

prestat a la República ha estat el. Crec que el millor servei que he meu discurs de Saragossa, malgrat que siguin orbes aquells que no ho veïen. Tant d'ho que la meua vida es perllongués per a actuar de parallamps de les amenaces contra la República i la pau. La tasca de consolidació ha d'ésser llarga i pesada. L'obra constituent no acabarà amb les Corts. Amb les noves necessitats es plantegen problemes nous. Les solucions seran postulats de programa, de partits nous que sorgiran fins que la República tingui estabilitat i sigui possible de realitzar el desenvolupament de la riquesa i arribar al benestar.

—¿Podria comptar el Partit Radical amb col·laboracions republicanes i no republicanes? — hom li preguntà.

—Oh! Això depèn del moment.

Naturalment que amb personalitats prestigioses. Això no és problema. Dimarts que ve em reuniré amb la minoria parlamentària i amb la Comissió executiva del Partit. D'allà en sortirà l'acord sobre l'actitud al Parlament i sobre el manifest socialista. La meua opinió personal és que en plantejar aquest debat en un moment tpassional, hom contreu una greu responsabilitat, que no afavoriria la República. Veurem, però, el dimarts que passa.

El senyor Azaña creu que la política no és com la veuen els radicals

Madrid, 18. — El ministre de la Guerra ha estat visitat pel president de la Sala de Vacances del Tribunal Suprem.

Després ha rebut els periodistes, els quals han dit que la premsa anunciava esdeveniments polítics per a dimarts i alguns periodistes arribaven a anunciar que el cap del govern seria el que plantejaria el debat polític a la Cambra.

Això—ha contestat el senyor Azaña—que us ho diguin els polítics, perquè jo no entenc res de política.

LERROUX, CABDILL DEL CONSERVADORISME?

Una informació de "La Voz"

Madrid, 18. — "La Voz" publica les següents manifestacions que diu haver-li fet un il·lustre parlamentari, el nom del qual, de moment, es reserva:

"La República espanyola al nacer, se encontró con que no tenía partidos organizados.

La coalición que se encargó de la misma, sólo disponía de una organización fuerte y disciplinada: la socialista; pero se trataba de fundar una república burguesa, y lo que hacía falta eran partidos republicanos poderosos, vinculados estrechamente a la clase media, donde se consideraran representados, el comercio, la industria, la propiedad, la banca, la burocracia, la agricultura, la navegación, y las profesiones liberales, como en Francia sucede.

Existían unas agrupaciones de carácter nacional, pero con afiliados escasos, con disciplina casi nula, que vivían al margen de las masas profundas del país.

Esas agrupaciones confeccionaron sus candidaturas, las unieron en muchos puntos, co n las del socialismo, y llevaron a las Cortes representaciones más o menos nutridas.

Las derechas monárquicas se abstuvieron en casi todas las provincias, o se disfrazaron de agrarias.

Otros elementos socialmente conservadores, dudaron entre la derecha liberal y el lrrouxiismo y se decidieron por este último.

Y mientras la derecha liberal sólo obtuvo una veintena de actas, el lerrouxiismo se aproximó a la centena.

Pues bien: desde aquel día 29 de junio de 1931, quedó señalado el destino futuro al partido radical. El partido radical fuera el que fuese su programa, fuera el que fuese su caudillo, tenía que ser forzosamente, fatalmente, el partido conservador de la República.

En vano su jefe declaró una y mil veces que estaba donde siempre había estado, en vano sus lugartenientes definieron dogmáticamente sus doctrinas en innumerables mítines, en vano se habló de centros parlamentarios. Todo fue inútil, las cosas caen del lado a que se inclinan.

El partido radical al día siguiente de las elecciones generales cambió esencialmente. El aluvión de los nuevos afiliados submergió a la vieja guardia y ese aluvión era derechista, diría reaccionario si el término no fuera en este caso de aplicación incongruente.

Poco a poco se fué acentuando la presión de los religiosos catécumenes. El jefe atrevidió reaccionar, pero tuvo que ir cediendo.

Allá por febrero en la plaza de

toros de Madrid ante los 40.000 ciudadanos que le pedían una declaración ultraburguesa, resistió con verdadero heroísmo, pero al pasar de la semana y los meses, hoy su resistencia flaquea y en Zaragoza se consume, porque no había más remedio, porque los imponderables son irresistibles y no hay voluntad que pueda con ellos, con la natural evolución.

Después de su discurso de Zaragoza, D. Alejandro Lerroux es el caudillo legítimo de las derechas republicanas españolas, es decir, ocupa el puesto con que soñara D. Niceto Alcalá Zamora y que más tarde quisiera ocupar, creyéndose con ejecución sobrada para ello y tenía razón, D. Miguel Maura y Gamazo.

Esé discurso que a muchos sorprendió, fué según el Sr. Martínez Barrios, consecuencia de un plan trazado de antemano. Pero el Sr. Martínez Barrios no ha dicho bien este discurso ha sido consecuencia no de un plan sino de un ambiente.

Y miremos atentamente el panorama social español. La burguesía propietaria no se asusta de la República, se asusta de los socialistas que gobiernan con la República.

Yo personalmente creo que ese miedo es excesivo. Nada menos temible para lo fundamental de los intereses, que esta derecha representa que el socialismo como el que encarnan los señores Prieto, Fernando de los Ríos y el mismo Largo Caballero.

Mas consideremos que España vivió siempre en relación a Europa con retardo. Los inventos y las modas llegan a ella cuando ya habían dejado de sorprender y de imperar allende el Pirineo.

Don Alejandro Lerroux ha tenido que hacerse intérprete, vocero y ejecutor del antisocialismo de esa burguesía, porque de lo contrario se hubiera divorciado de ella definitivamente. Y reconocamos que al resignarse honradamente a tan duro sacrificio, ha prestado a la República un servicio formidable.

La misión de una derecha gubernamental no podía ser otra que la de incorporar al régimen franca y lealmente a los que según ellos mismos "tienen que perder y llevan camisa limpia" (claro que muchos obreros llevan también camisa limpia, pero las frases hechas son de un valor humano que conviene respetar y utilizar a tiempo).

Si la República sigue sufriendo la hostilidad encubierta o descarada, activa o pasiva de la grande, de la mediana, y de la pequeña burguesía, su consolidación será casi imposible.

El Sr. Lerroux anegadamente ha comenzado la tarea ingrata, pensosa en un hombre de su temperamento, de incorporar al régimen a los neutros astuciosos, enemigos de novedades, que el Sr. Gil Robles procura terrar pintándoles en sus piezas oratorias dominicales, un porvenir espantoso si la República perdura en las laicas manos de Azaña y de Domingo.

Y al aceptarlo, como siempre, fué intrepido, y llegó hasta el fin. Ha aceptado igualmente la misión espionosa de San Miguel vencedor del dragón que tenía su cubil en la casa del pueblo.

Cada alusión lerrouxista a la intranquilidad del socialismo, a las ansias del socialismo, a las demagogias del socialismo, encuentra un aplauso en los casinos de labradores de Andalucía, Extremadura y Castilla y en los círculos mercantiles de las grandes urbes.

Los terratenientes que pagan este año doble jornal que en años anteriores, que no pueden utilizar a penas máquinas segadoras, que han de obedecer los acuerdos de los jurados mixtos bajo pena de multa, que se ven imposibilitados de contratar peones festeros, que deben dar trabajo aunque sus campos no lo necesitan con urgencia y que aguardan en vano el final de lo que llaman onestión, persecución y abuso, cuando leen que D. Alejandro Lerroux ha dicho que una vez sea Poder acabará con la tiranía del marxismo hispano, abren su pecho a la esperanza.

Los comerciantes que hacen malos negocios y sin embargo han de subir los sueldos y rebajar las horas de jornada a sus dependencias y a los cuales se recargan las contribuciones,

Mítin a Albacete

El fill de don Antoni Maura continua la campanya contra Catalunya

Albacete, 18. — Al teatre Circ es va celebrar un mítin organitzat pel partit conservador de la República.

Hi assistí nombros públic.

Presentà el Sr. Maura, el degà del Col·legi Notarial.

Va fer història el Sr. Maura del seu passat polític. Diu que fa quatre anys que es proposà posar en peu les forces conservadores de la classe mitja. Afegeix que continua l'obra del seu pare, però dintre del camp republicà.

Continua dient que tot tindrà amb ell fins la família i tot, que li girà l'espalla. Quan era a la presó, cap dels qui el van veure néixer no l'anà a visitar.

Referint-se al problema català diu que fou mal enfocat. L'Estatut es forjà en un ambient de separatisme i d'antiespanyolisme. Vosaltres heu de demanar als vostres diputats que no votin l'Estatut i en cas de votar-lo demanar-los una responsabilitat.

El partit socialista no pot governar, perquè és un partit de classe que perjudicaria les altres.

Demana la separació de l'Església i de l'Estat, però el respecte i la protecció per als creients.

Fou ovacionat, àdhuc en diversos moments del discurs.

En acabar fou obsequiat amb un banquet.

Segurament dintre de tres setmanes hi haurà dades interessants per a anticipar a la premsa.

El senyor Felix Gordon Ordaz, director general de Mines i diputat radical socialista, en preguntar-li si es plantejarà precisament demà el debat polític, ha contestat:

—No, però aquesta setmana és indubitable. Això depèn de l'actitud que adoptin en la seva reunió de demà els diputats radicals.

Si es planteja el debat, aquest ha d'admetre's amb totes seves conseqüències.

Per a mi la resultant és que el Govern quedarà més fort que mai.

—Hi ha perill de crisi?

—El partit radical socialista no consentirà que s'intenti prescindir dels socialistes contra la seva voluntat.

Si s'ells expulsés, crec que el nostre partit retiraria del Govern els seus ministres.

Una vegada aprovat l'Estatut de Catalunya i la reforma agrària, la de plantejar-se terminantment la qüestió, amb un govern d'esquerra i un programa fixat per endavant, amb un temps limitat per a realitzar-lo.

Quant a eleccions generals, jo calculo que no hi haurà eleccions en tres anys.

En les futures Corts, les dretes tindran molta força. Seria una desgràcia que així no fos. Hi haurà també diputats comunistes, una enorme quantitat de socialistes, major proporció de radicals socialistes, i molt petita de radicals, si no es decideixen a adoptar la posició francament conservadora, en el qual cas el senyor Lerroux podria ésser el cap d'una dreta republicana, o que no aconseguirà mai Miguel Maura, perquè, encara que creixi el contrari, no és un home de dretes, i el seu temperament el perd.

El senyor Martínez de Velasco ha dit:

—Suposo que demà es plantejarà el debat polític, perquè en la reunió que han de celebrar els radicals el matí amb el seu cap, segurament li impulsaran a que ho faci.

—¿Crec que les conseqüències seran transcendents?

—Al meu criteri no crec que es produïngui cap esdeveniment.

Calento que el senyor Azaña contrari amb l'adhesió de la majoria. I l'única forma perquè pugui produir-se esdeveniments dependrà de l'actitud que després d'aquest debat polític adopti el president de la República, perquè pot succeir que, seguint amb l'assentiment de la majoria del Parlament per a governar, es doni que era indispensable establir el l'assentiment també l'assentiment del poder moderador.

En quant al manifest socialista, en sentència que envolta una transcendència extraordinària.

El senyor José María Berra, basco marqués i cap de la dreta minorista, diu que el manifest socialista pugui amb la Constitució.

Les signaturs de les mateixes Corts de plantejar-se el debat polític, que facin danys irreparables.

Jo crec que es necessitarà una solució, la que sigui, a l'Estatut de Catalunya i també a la Reforma Agrària i al Tribunal de Garanties Constitucionals.

—I el canvi de govern el creieu més probable?

—No em sembla probable, però és més difícil de dir que no en el. —Aleshores què creieu que passaria demà?

—Que no passarà res, perquè ningú voldrà canviar amb la responsabilitat d'un esdeveniment com el que s'indica.

—Vostre, en el cas d'una votació, amb què aniríeu?

—Això depèn de com es desenvolupi el debat. Probablement no votaria.

A mi, i això és opinió personal, el mateix em dona un govern separatista que un altre.

El senyor Francis Roca, federalista, diu que confia en el provat separatisme i en la gran organització del senyor Alexandre Lerroux.

—Aleshores creieu que no es produirà cap dels esdeveniments que es viuen?

—Primerament no estic segur que demà es promougui el debat, i encara que es desenvolupés, res no passaria, puix el bé de la República s'imposarà a tots.

—Una crisi, una dissolució, serien dificultats d'importància per al règim republicà.

Un nou govern seria difícil formar-lo.

Les Corts no han de dissoldre's abans d'haver-se resolt la qüestió

Els Sabons
BARANGÉ
faciliten el rentat i conserven la roba

Les eleccions generals a Romania

Les eleccions generals celebrades diumenge originaren disturbis i col·lisions sagnants. -- Els resultats de quaranta-sis circumscripcions donen una gran majoria als nacional-camperols. -- Manquen vint-i-cinc circumscripcions i es calculen que el grup triomfant tindrà uns dos-cents vuitanta llocs

Disturbis i col·lisions

Bucarest, 18. -- Ahir es celebraren les eleccions generals a Romania, i esdevingueren nombrosos encontres entre partidaris dels distints bàndols en lluita.

A Bandia Lapat un liberal ferí greument un centricant seu del partit nacional camperol. Al mateix districte, falcada d'una petita població resultà mort en una lluita sostinguda amb diversos individus, també per qüestions electorals.

A Wiaz es produí una topada entre nacional camperols i un grup de joves d'idees oposades, i resultaren diversos ferits. -- Fabra.

La impressió dels primers resultats

Bucarest, 18. -- Els primers resultats coneguts de les eleccions a aquesta capital acusen un triomf dels liberals de Duca, sobre els nacional camperols.

En canvi en províncies hom preveu una majoria pròxima del 60 per cent a favor dels nacional camperols.

Hom preveu com a resultat final de les eleccions una majoria del 55 per cent a favor dels nacional camperols. -- Fabra.

ATRACAMENT A LA BANCA MARIBONA, D'AVILES

Els lladres se n'han emportat unes cent-mil pessetes

Tres d'ells han estat detinguts i ha estat recuperada una gran part del diner robat

Madrid, 18. -- El ministre de la Governació, en rebre aquest matí els periodistes, els manifestà que segons li comunicava el governador d'Oviedo, un grup de set pistolers havia assaltat la banca Maribona, d'Aviles, i s'han emportat cent mil pessetes, i han fugit ràpidament en un automòbil que tenia preparat. Poc després d'assalt han sortit en la seva persecució.

Les notícies particulars rebudes a primera hora de la banca donen compte que l'automòbil ha estat trobat abandonat pels pistolers i que les forces continuen la persecució d'aquells.

Aviles, 18. -- A les onze del matí un individu jove va assaltar la banca Maribona i la Companyia.

S'apropiava d'una quantitat que passava de cent mil pessetes.

L'atracament el portaren a terme amagant amb uns plòfols els dependents de la banca, els quals foren tancats en una cambra en unió del poble que hi havia en el local.

Uns senyors cubans que ve cridat en demanant d'auxili, van amagant-se a l'interior de la banca.

Aquests utilitzaren un automòbil de servei públic d'aquesta ciutat, que van llogar per a realitzar un viatge a Salinas. El pel camí es dirigiren a Salinas i plueren el conductor del cotxe al qual deixaren abandonat en una pineda, i de tornada van cometre l'atracament al banc.

Un cop corrent el fet van desaparèixer.

No se sap quina són els atracaments.

Oviedo, 18. -- Aquest matí, a les onze aproximadament, quan la banca Maribona que està establerta al carrer de Pedregal, es trobava en plena activitat, penetraren uns individus per la porta principal i d'altres per la del portal, fins a un total de set tots ells empujant pistoles automàtiques.

Al vestíbul hi havia algunes persones realitzant operacions, les quals foren regerides pels pistolers perquè se situessin en un recó a certa distància de la finestra i on els van portar empujant sempre les pistoles quatre dels assaltants.

Mentrestant els altres tres penetraren per una menys de vidres a la dependència on treballen els dependents i els va sorprendre, car no s'havien adonat de la presència dels pistolers.

Un dels malfactors cridà "Mans enllà!" i els dependents sorpresa van adoptar la postura que se'ls indicava.

Els assaltants devien tenir ben estudiat el terreny, perquè un d'ells que semblava el cap de la banda es va dirigir a un dels seus companys i li digué: "Emporta't-én tots aquests a aquesta habitació."

combra destinada a arxius i es va quedar amb els dependents forats en una dia amb els uns pistoler que no deixava d'apuntar-los amb la pistola.

Entretant els altres tres es van fer amos absoluts de les oficines i es van apoderar de tot el que van trobar al seu abast.

Un cop van tenir en poder seu els diners, avisaren al qui era amb els dependents i empujant les pistoles es desplaçaren cap al vestíbul i sortiren al carrer tranquil·lament.

Al carrer ningú no s'havia adonat del que passava dintre de la Banca Maribona.

Els dependents havien quedat tancats dintre de l'habitació.

Segons digué el caixer Casimir Valdés, sobre la taula hi havia uns 20.000 duros entre bitllets i plata, tot el qual desaparegué íntegrament.

En les caixes hi havia més diners, però com que els dependents no van presenciar el saqueig ignoren si s'apoderaren els atracadors de part dels diners que hi havia.

Se van anar, tot amb tot, que el robat pujaria al voltant de les 200.000 pessetes.

La quantitat total no se sabrà exactament fins conèixer l'arrest general.

Els pistolers van arrearar els clients sense perdre'ls de vista, apuntant-los sempre amb les pistoles.

Una senyora solità tan forta impressió, que començà a cridar i aleshores un dels pistolers s'apropà a ella i la va amenaçar amb un mocador.

Com que la senyora es resistia, un altre dels atracadors cridà: "Estava-li un tret", però el qui l'amenaçava no va fer cas i es conformà amb tapar-li la boca amb un mocador.

Un altre client que també era al vestíbul, en veure penetrar els malfactors, féu acció de treure una arma, però llavors un dels assaltants s'apropà a ell, i li va prendre una pistola automàtica que portava a la butxaca trassera del pantaló.

Aquest ha manifestat que al matí estava, com de costum, a l'indret de parada del pac quan se li apropiaren diversos individus, sis o set, que li demanaren que els portés a Salinas, on digueren que s'havien d'entrevi-

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

Reunió del Comitè de la U. G. T.

Madrid, 18. -- Sota la presidència del senyor Manuel Cordero, s'ha reunit el Comitè nacional de la Unió General de Treballadors d'Espanya.

S'ha examinat el problema polític plantejat davant el país en relació amb la publicació del manifest suscrit per les executives del partit socialista i de la U. G. T., aprovant-se per unanimitat.

Després ha deliberat el Comitè sobre diversos assumptes de règim interior.

ESTRANGER

EL TOMB CICLISTA DE FRANÇA

El resultat de la vuitena etapa

Classificació general i per nacions

Marsella, 18. -- La vuitena etapa de la Volta a França, Montpeller - Marsella, ha estat guanyada per l'italià Recchia, en 6 hores 31 minuts 10 segons, seguit de Buttafocchi, també italià, i d'André Leduc, francès, en igual temps.

L'espanyol Vicenç Trueba es classificà en 20è lloc, amb 6 h. 35 m. 38 s.

La classificació general després d'aquesta vuitena etapa estableix com següent:

- 1.-Leduc, amb 68 h. 12 minuts 6 s.
 - 2.-Renel, amb 68 h. 18 minuts 11 segons.
 - 3.-Pesenti, amb 68 h. 26 minuts 40 s.
 - 4.-L'espanyol Vicenç Trueba va en el 31 lloc, amb 69 h. 23 minuts 52 s.
- La classificació per nacions és com següent:
- 1.-França, amb 205 h. 40 minuts 37 s.
 - 2.-Itàlia, amb 205 h. 45 minuts 11 s.
 - 3.-Bèlgica, amb 205 h. 48 minuts 59 s.
 - 4.-Alemanya, amb 206 hores 14 m. 29 s.
 - 5.-Suïssa, amb 207 h. 16 minuts 24 s. -- Fabra.

Ey resultat de la novena etapa

Cannes, 18. -- Classificació de la novena etapa de la Volta ci-

clista a França, Marsella-Cannes, 181 quilòmetres:

1.-Di Paco, italià, en 6 hores 23 minuts 31 segons.

2.-G. Ronsee, belga, en igual temps.

3.-Antenen, suís, en 6 hores 30 minuts 7 segons

4.-André Leducy, francès, en igual temps.

5.-Viaronge, en igual temps.

6.-Kurt Stoppel, alemany, en igual temps

En aquesta etapa, el corredor espanyol Vicenç Trueba s'ha classificat en el 32 lloc, amb 6 hores 30 minuts 53 segons. -- Fabra.

La classificació general

París, 18. -- Classificació general de la Volta a França després de la novena etapa (Marsella-Cannes):

- 1.-André Leducy, en 74 h. 42 m. 13 s.
- 2.-Kurt Stoppel, en 74 h. 48 minuts 18 s.
- 3.-A. Pesenti, en 74 h. 56 m. 47 s.
- 4.-Camusso, en 74 h. 57 m. 4 s.
- 5.-Benoit-Faure, en 74 h. 58 m. 47 s.
- 6.-G. Ronsee, en 75 h. 4 m. 17 s.
- 7.-François Bonduel, en 75 hores 5 m. 28 s. -- Fabra.

L'ACORD ANGLO-FRANCES

Polònia s'hi adhereix

Londres, 18. -- L'ambaixador de Polònia en aquesta capital ha lliurat avui al Foreign Office l'adhesió del seu Govern a l'acord franco-britànic. -- Fabra.

Oviedo, 18. -- Els tres primers pistolers foren detinguts per la guàrdia civil prop del poble de Murias de Candamo, quan fugien a la muntanya.

Josep Molina, considerat com a cap del grup, manifestà en ésser detingut que pensava resistir i disparar contra els guàrdies, però trobant-se a un centenar de metres de distància amb la pistola era difícil fer blanc, mentre que els guàrdies podien ferir-lo fàcilment.

Afegí que els seus companys Vicenç Gutiérrez i Josep Maria Cuesta no donaven senyals de valor; així acabà per desanimar-lo.

Després de declarar els detinguts davant el jutge, passaren a la presó incomunicats.

S'els trobarà en total 20.630 pessetes, la major part de la quantitat en bitllets, i un carret del Socors Roig Internacional, així com altres documents comunistes, a més d'una pistola i tres carregadors.

Després fou detingut Enric Varago, que marxava junt amb un altre pels voltants del dit poble.

Els fugitius tirotejaren la guàrdia civil i la policia, i s'establí un fort tiroteig.

Varago es recolzà en una paret i féu nombrosos trets fins que fou ferit.

Se li apreciaren dues bales de pistola, una a l'anca i una altra al genoll.

Ingressà a l'hospital, on li practicaren una operació quirúrgica, i llavors es veié que tenia una altra ferida de bal, amb gran hemorràgia, la qual cosa agreujà el seu estat.

La guàrdia civil de diversos llocs té voltada la muntanya on es creu que es troben els tres atracadors que falten per a detenir.

El governador es traslladà al poble d'Aviles, on conferencià amb el jutge, i felicità les forces de la guàrdia civil i de la policia pel zel que desplegaren en la detenció dels pistolers.

La guàrdia civil de cavalleria del Gralló, que també

F U T B O L E S P O R T S N A T A C I O

EL TORNEIG DE CLASSIFICACIO

El Sans reingressa a primera categoria i el Palafrugell i el Martinenc mantenen el seu lloc

El Sans vencedor del Santboià per tres gols a un

L'últim Torneig de Promoció ha tingut un digne corolament en el decisiu partit que els dos equips que encapçalaven aquestes línies es oferiren diumenge passat al camp del carrer de Galilea. Lluita magnífica, ple-tòrica en moments vistosos i interessants i, més que res, emprada tota ella amb una noblesa que diu molt a favor de la cultura dels dos equips contendents, foren les fases re la pugna que es desenvolupà al terreny sansenc. Els vint-i-dos jugadors sabien a bastament que el perdre aquest partit era per a ells un cop mortal; significava en síntesi, el romandre el mínim un altre any a la Segona Categoria, o sigui l'enderrocament de llurs il·lusions. Per aquest motiu, els dos equips lluitants, tingueren com a base fonamental, per tal de cercar la victòria, la tècnica del joc, característica ben oposada a la que en aquesta darrers temps ha predominat en aquest Torneig, tant pròdig en incidents i agressions, com que fa que ens sigui de bon grat el constatar-ho.

EL RESULTAT

Els tres gols a un en què acabà el partit, els trobem equitativa. Si bé és de justícia reconèixer que el Santboià superà a qualitat de joc als seus adversaris — sobretot en els trenta minuts primera —, el Sans, efectuà una tàctica més controlada seguint un pla traçat, que donà els seus seus fruits a l'esgotar l'entusiasme dels seus jugadors santboians. Aleshores, c'ha blanc-verds, saberen donar la sensació d'èsser un conjunt més cohesionat, més bregat a disputar partits difícils, i a la vegada, demostraren ben clarament que els dos punts que s'emportaven eren ben merecuts.

La primera part fou la més interessant. Joc rapidíssim, de bona factura tenint la virtut de fer entrar en joc a tots els jugadors, fou la característica principal. El Santboià fou l'iniciador d'aquestes jugades i sabé mantenir aquest domini fins que els seus adversaris remuntaren la xifra de gols. Fins aquell moment, els vermells es presentaven com els favorits; uerò, en reprendre's la segona part i veure el tercer punt local, ja gairebé es donaren com a vençuts.

La lluita era, doncs, la d'un equip que cercava el seu ressorgiment, i un altre, de més curta història, que mirava de fer la seva cursa ascendint no fos interrompuda per ningú. L'atrac ha afavorit els primers i l'escull ha aparegut per als segons, però aquests han sabut demostrar, malgrat tot, que també saben perdre amb honor.

EL PARTIT

Amb un ple apoteòsic, digne de la transcendència de l'encontre, l'àrbitre madrileny, senyor Escartín, donà per començada la lluita, i arrencà els equips de la següent manera:

Sans: Domènec, Villacampa, Torredellat, Soligó, Andreu, Bartolí, Gironès, Saura, Llovera, Mota i Calisina.

Santboià: Montserrat, Local, Mir, Cifuentes, Puig, Ribes, Sospedra, Alejo, Costa, Castells i Castanera.

Surten els santboians i porten a cap una avançada. Contra-ataquen els locals, i Calisina xuta, i remata Llobera amb el cap, donant una avinentesa de fer entrar en joc a Montserrat.

El joc esdevé per moments més viu i interessant. Les jugades són portades amb tanta rapidesa i entusiasme que la lluita bat els rècords de la velocitat.

Els santboians donen la impressió de voler de totes passades mantenir la privilegiada situació de què gaudixen, i són ells els que porten la iniciativa de l'atac, delectant el públic amb el seu esplèndid joc.

L'ala dreta Sospedra - Alejo, molt ben secundats per Cifuentes, proporcionen moments de perill davant el marc sansenc, i Domènec es fa aplaudir.

Una bala alta i mal arreplegada per Bartolí, el lesiona, encara que per pocs moments. La pressió dels riberecs encara persisteix, i ve el primer córner de la tarda. Es tira per Castanera sense resultat positiu.

Un centre alt de Sospedra és parat bé per Domènec. Hom tira el segon córner contra el Sans, i Puig desaprofita una oportunitat per marcar.

Un centre de la ratlla mitja sansenca avança a Gironès, acompanyat d'una internada i tret del mateix, passa arran del pal.

Es tira free-kick contra els vermells i es fa càrrec Andreu, que tira la pilota als nòvols. Portem vint-i-cinc minuts de joc, quan s'assoleix marcar per primera vegada. Ribes dona un centre arrencat a Castanera; aquest es fa amb l'efèric i la lluita a Costa, qui passant a Castells aconsegueix perforar per única vegada els dominis blanc-verds. Aquest gol produeix una gran estupefacció en els "supporters" locals.

IPocs moments més tard, unes mans de Puig són castigades amb cop franc, feliç tira Torredellat que el bloc Montserrat molt bé.

Al cap de trenta minuts, una passada de Saura a Llobera, i es fa estímul aquest i burla els dos defenses, i l'aval pel gol de l'empat.

Es tira cop franc contra el Sans per mitjà de Puig, i el para Domènec.

noc. Hi ha un tret alt de Calisina sense cap resultat, car el porten santboià aconsegueix parat-la. Al cap de quaranta minuts, i en un cop franc, Torredellat aconsegueix desfer el desempat d'una rasa a l'angle.

En reprendre's la segona part, i quan feia escassament cinc minuts, Bar-tolí en rematar un córner endinsa la pilota per tercera vegada al marc de Montserrat.

Des d'aquells moments el partit hom ja el dona per decidit, i val a dir que els així pensen sobresurten com a pronosticadors, car el resultat es manté igual fins que l'àrbitre assenyalà el final de la pugna.

LES ACTUACIONS

Els guanyadors sobresortiren en primer lloc, Domènec, Bartolí i Llobera. Dels vençuts, Mir, Alejo, Cifuentes i Ribes. Els altres actuaren amb tant poca diferència dels assenyalats com a superiors, que tots feren una gran proesa.

L'àrbitre a la perfecció, tingué cura el madrileny Escartín, que complí a gust de tothom.

EPILEG

L'epíleg d'aquest partit el podríem dedicar al lamentable fet que a darrera hora tingué lloc en ésser agredit d'un cop de pedra el porter santboià, Montserrat. Però, com que el comentar ja el tenim fet, i ara hauríem de censurar una actitud i no volem aigualir la magnífica impressió que ens produí la lluita, ho deixem córrer perquè l'autor no és mereix el lloc que li dedicuem gens d'espai, solament mereix el tracte d'ignorant.

JOM

Radiadors "THOMPSON"

Nius solts i reparacions
Francesc Villanueva
carrer Aragó, 249. Telèfon 79957
BARCELONA

Palafrugell - Vilafranca

Per no haver-se presentat l'equip del Vilafranca, el Palafrugell s'adjudicà els punts.

Martinenc, 8 - Catalunya, 0

La diferència de classe entre els dos equips privà de presenciar un bon partit, ja que el Catalunya té veié clarament impotent per a detectar els avenços del Martinenc, el qual, sense emprar-se a fons, pogué aconseguir un nombre excessiu de punts. Per altra banda, alguna escapada iniciada per l'equip vençut s'estrellà davant de la defensa del Martinenc, que es mostrà molt segura.

Arbitrà regularment el senyor Planel, el qual arrencà els equips de la manera següent:

Martinenc: Uriac; Reinal, Vinyes; Altés, Rosalench, Sibiques; Toni-joan, Casts, Gros, Jover i Fandos.

Catalunya: Ricard; Pagan, Cros; Pallarès, Delaunet, Guillaumon; Garin, Adelantado, Fernández, Ascon i Montecato.

Al cap de tres minuts de joc, el Martinenc s'apuntà un gol, que fou guanyat per l'àrbitre per off-side.

Als dotze minuts, Cros, d'un fort tret, inaugurà el mercador, i abans d'acabar la primera part Toni-joan i Jover marcaren novament. A la segona part augmentà el nombre de gols. Al cap de set minuts, Cases obtingué el quart per als seus, d'un xut fortíssim. Als vint-i-tres i vint-i-vuit minuts de joc, Jover, rematant amb encert dos córners contra la porta del Catalunya, obtingué dos gols més. I per fi, als trenta-tres i trenta-vuit minuts de joc, Cros obtingué els darrers gols de la sèrie.

Terrassa, 5 - Horta, 2

Terrassa, 17. — Amb tot i que els dos contendents no podien classificar-se, la lluita d'avui ha estat interessant, digne principalment a l'entusiasme de què ha obligat els locals a reprendre amb vivesa.

A les ordres de Boada, que ha actuat amb regular encert, i en mig d'un temps detestable, els equips s'han arrencat així:

Horta: Amat; Brió, López; Baudina, Bardina, Libó; Font, Brió, Torres, Arnan i Barnet.

Terrassa: Altopis; Aumet, Bartomeus; Castro, Riquessa, Cadafalch; Valls, Molla, Brote, Losada i Aratells.

Iniciat l'encontre, la davantera del Terrassa és la que ataca, sense conseqüències. A mesura que transcorre l'encontre, l'Horta es reanima i la lluita transcorre interessant.

Al cap de trenta minuts, Aratells s'interna i obté el primer gol. Amb aquest resultat acabà el primer temps.

A poc d'iniciada la segona part, Barnet obté l'empat.

Contraatac el Terrassa i d'una quasi simultània, Losada, Molla i el mateix Losada augmenten el resultat.

Als vint-i-cinc minuts, Molla, oportunista, obté el cinquè i abans

REM

Ahir al matí, a Dènia se celebraren els Campionats peninsulars de Rem

Catalunya i els equips del Club Marítim de Barcelona foren els grans vencedors de la jornada

Organitzats pel Club de Regates, han tingut lloc per primera vegada al port de Dènia els Campionats d'Espanya de Rem d'enguany. Malgrat que el port de Dènia no reuneix totes les necessàries condicions per a celebrar-hi esdeveniments d'aquesta mena, l'esforç dels organitzadors han pogut eliminar aquestes deficiències i celebrar-hi uns campionats que, per l'èxit aconseguit, col·loquen la ciutat de Dènia com una altra ciutat altament esportiva que nosaltres no coneixíem, i que ens pla de desitjar-li que no decaigui aquest entusiasme, pel bé de l'esport.

Els Campionats havien de celebrar-se diumenge a la tarda; però degut al mal estat del temps, calgué ajornar-los per a ahir al matí, i se celebraren amb tota normalitat. El club organitzador veié premials els seus esforços amb un es-culat èxit, tant esportiu com d'espectadors.

De l'actuació dels equips catalans destaca en gran manera l'actuació dels equips del Club Marítim, els quals aconseguiren per a Catalunya tres magnífiques victòries en les tres regates que formaren els Campionats.

El triomf dels equips del Club Marítim honora Catalunya i el noble esport del rem. A ells la nostra felicitació.

La regata més important del Campionat fou, sens dubte, la de lols a quatre remers en punta i timoner. Hi participaren sis equips: tres de catalans (el Club Marítim, el Club de Rem i el Club de Mar), el C. de R. de Cartagena, el C. de R. de Dènia i el C. de R. d'Alacant. Aquesta regata constituí el més gran triomf per als catalans, puix que es classificaren als tres primers llocs, després d'una magnífica regata en tots conceptes. El guanyador fou l'equip del Club Marítim, el qual efectuà una excel·lent regata, i en tot moment donà mostres de grans condicions físiques i grans coneixements de rem; des del co-

de finalitzar l'encontre, Arnan marcà el segon per l'Horta.

La puntuació

	P.	G.	E.	P.	F.	C.	Pt.
Palafrugell	14	0	1	4	26	19	19
Sans	14	0	1	4	24	12	10
Martinenc	14	7	4	3	37	30	18
Santboià	14	7	3	4	29	22	17
Terrassa	14	5	6	3	35	30	16
Vilafranca	14	4	2	8	21	25	10
Horta	14	2	5	7	23	20	9
Catalunya	14	0	3	11	14	43	3

Un nou camp del Sans?

"Reproduïm d'un col·lega d'ahir: "Després del encontre Sans-Santboià, tívimos ocasió de parlar amb els directius sansencs sobre l'edifici de Munné i Sala, que nos manifestaren un projecte que proto serà una realitat.

Se trata nada menos que de un nuevo terreno de juego, ya que el actual resulta insuficiente.

Según los citados señores, se emplazará el nuevo terreno de juego en la calle de Parcerisas, entre la carretera de la Bordeta y la calle de Cortes, a pocos minutos de la plaza de España.

El campo será capaz para 25 a 30.000 personas.

La tribuna de preferencia podrá alojar 8.000 espectadores, cómodamente sentados, y será completamente cubierta.

Debajo de la tribuna se montarán vestuarios y otras dependencias.

Calcular el coste del nuevo terreno en unas 100.000 pesetas.

En esta magna obra que emprenden la U. S. de Sans participarán los socios de la entidad, para lo cual se pondrán en circulación unas acciones.

La U. S. de Sans, al ingresar en primera categoría, desea tener un terreno de juego como merece la importancia de la barriada, y para ello no regatean sacrificios, existiendo el propósito de celebrar los partidos de la segunda vuelta del campeonato de Cataluña en su nuevo campo.

Además, el Sans se prepara para reforzar su equipo. Al menos así nos lo asegura persona que está muy al corriente de los asuntos del club blanqui-verde.

Según parece, se está en tratos con Escaló, del Logroño, quien parece no le disgustaría vestir el maillo de la estrella.

Lo mismo ocurre con Torredellat, del Valencia, que, por motivos particulares, piensa fijar su residencia en Barcelona, y en este caso re-ingresaría en su antiguo club.

Además, Zarraux, el joven guar-

mençament de la regata agafà el cap i no el deixà fins a l'arribada, e mpletament destacat de l'equip del Club de Rem, el seu seguidor.

En aquesta cursa cal remarcar l'actuació de l'equip del Club de Mar, el qual, per una equivocació en el trajecte, es retardà considerablement i hagué d'efectuar un veritable esforç per a passar l'equip del Cartagena i classificar-se en tercer lloc, donant així la triple victòria a Catalunya; a continuació es classificaren l'equip del C. de R. Cartagena i el C. de R. d'Alacant. L'equip del C. de R. de Dènia s'hagué de retirar, per avaria a l'embarcació, quan ja portava efectuat més de la meitat del trajecte. Els nombrosos aficionats aplaudiren amb gran entusiasme la victòria dels tres equips catalans, pel seu esforç i per les seves grans condicions per a aquest esport.

En la regata de lols a dos remers en punta i timoner hi participaren dos equips: el del C. de R. d'Alacant i el nostre Club Marítim. La regata constituí una fàcil victòria per a l'equip català, que en tot mo-

PREUS BAIXÍSSIMS
no desprecieu l'ocasió i compreu avui mateix un

Opel
ROMAGOSA y Cía. S. en C.
406
Valencia, 295. Barcelona

dameta del Horta, que tene buenas ofertas de Valencia y Oviedo, es casi seguro que se quedará en Sans.

Otra de les probables adquisicions es Demur, el ex back espafiolista, que tan brillantes actuaciones ha tenido en el último torneo de promoción, en las filas del Vilafranca.

Como única baja en el club es probable la de Bartolí, el notable medio ala, cuyo ingreso en el Oviedo es casi seguro, ya que las negociaciones van por muy buen camino y el Sans no parece dispuesto a impedir que este jugador mejore su situación.

L'Assemblea de Federacions

LA PROPOSTA DEL BARCELONA SOBRE LA INCLUSIO DE DOS ESTRANGERS EN CADA EQUIP NO ES POGUE PRENDRE EN CONSIDERACIO

Madrid, 18. — Aquest matí ha iniciat les seves deliberacions l'Assemblea Nacional de Clubs i Federacions.

Shan aprovat, sense discussió, l'acta, reunió i preposat per a la vinent temporada.

La primera proposició discutida ha estat la del Barcelona, sollicitant que es permeti la inclusió de dos estrangers en els partits oficials.

Ha estat aprovada per 59 vots a 49, però com sigui que la proposició representa modificacions dels reglaments, i per això són necessàries les tres quarts parts de vots, la proposta no pogué ésser presa en consideració.

Fou rebutjada una proposició de l'Irún encaminada a què puguin cobrar-se drets de traspass de jugadors.

KOLISEUM
TELEFONO 14666

AVUI
Darreres projeccions de l'obra postuma de F. W. Murnau

Tabu
EL AMOR QUE PROHIBIERON LOS DIOS

Demà i passat-demà
El rey vagabundo
SON DOS FILMS PARAMOUNT

amateurs quan aquesta passin a professionals, i s'ha preguntat a l'Irún que presenti la proposició en una altra forma.

Es concedí un vot de confiança al Comitè Nacional, perquè aquest resolgué la demanda de Galicia d'ampliar a vuit el nombre de clubs de primera categoria.

Es rebutjà una proposició de Mallorca, en la qual es demanava que els clubs de la Península es desplaçassin a Balears per a disputar els tornejos de Lliga.

La proposició del Comitè Nacional, que es col·loqui el retrat del senyor Olave al saló de sessions, fou aprovada per unanimitat.

A les dues se suspendé la sessió, per a continuar-la a les cinc.

B O X A

L'ITALIA CLETO LOCATELLI S'ADJUDICA EL TITOL DE CAMPIO D'EUROPA DELS PESOS LLEUGER EN VENCER L'HOLANDES VAN KLAVERAN PER PUNTS

Diumenge a la tarda se celebrà al velòdrom de Rotterdam el match de Campionat d'Europa dels pesos lleugers entre l'holandès Van Klaveran i l'italià Locatelli. El combat, convint a quinze represes, fou molt disputat, i al final, l'italià fou declarat vencedor per decisió dels jutges.

AQUESTA NIT AL FRONTO SOL I SOMBRA

Aquesta nit, al Frontó Sol i Sombra, hi haurà l'acostumada vetllada amateur que amb tant èxit vénen donant-se al popular Frontó.

Com a darrer combat, ultra els amateurs de costum, serà entre els velters Prats i Santalucia.

MARCEL THIL NO VOL TORNAR A BOXAR FINS AL MES DE SETEMBRE

El parer que exposàvem en una de les nostres darreres cròniques respecte a què Marcel Thil voldria prendre's unes llargues vacances, després dels seus darrers combats, ha estat confirmat per una llettra que el manager del campió del món dels pesos mitjà adreça a "L'Auto", de París.

Heu-vos ací com s'expressa l'esmentat manager:

"Es veritat que m'han estat fets proposicions per a un match Thil - Ara, però, a par que no foren més que desboscos de tractes, vaig abandonar-les immediatament; Marcel no pot combatre, sigui qui sigui l'adversari, abans d'haver fet vacances.

Ramon Artigues, del C. N. Atlètic, guanyador de la V Travessia del Port de Carraf

Organitzada pel C. N. Garraf, se celebrà per cinquena vegada la Travessia del Port de Garraf, que comprén, aproximadament, un quilòmetre. Hi participaren la major part dels nostres millors nedadors de fons, a excepció dels nedadors del C. N. Barcelona, que per haver contret amb anterioritat altres compromisos no hi pogueren prendre part.

La cursa constituí una neta victòria del campió Ramon Artigues, del C. N. Atlètic, el qual féu gala una vegada més de les grans qualitats de nedador de fons, sense altre contrincant que Mateu, del mateix Club. S'adjudicà el primer lloc amb

el emps de 14 minuts, 35 segons, seguit a deu metres per Mateu, que junt amb el vencedor foren els que portaren l'interès de la cursa. En tercer lloc es classificà Lecha, de l'Olimpic, i seguidament Benavent, Sapés i Vilas, fins a una quarantena.

Cal remarcar la bona organització de la cursa pel Club Garraf.

Els deu primers classificats ho foren pel següent ordre:

1. Artigues, C. N. A.; 2. Mateu, C. N. A.; 3. Lecha, Olímpic; 4. Benavent, C. N. A.; 5. Sapés, C. N. S.; 6. Vilas, C. N. S.; 7. Julià, Sigea; 8. Moreno, C. N. A.; 9. Sierra, C. N. A.; 10. Teixidor, Badalona.

Ha arribat la nit una pastilla de LAXEN BUSTO
us arreglarà l'intestí laxant prodigiós!

En dotze mesos, més o menys, ha boxat i batut tretze adversaris, entre ells Sportiello, Lebrize, Axloti, Casey, Terante, Jack Hoed, i ha disputat dos campionats del món en vint-i-tres dies, venent encara Gorilla Jones i Len Harvey. No és això admirable?

Jo crec que és suficient...

Vers el dia 20 d'agost Marcel Thil reprendrà l'entrenament, i boxarà a mitjans de setembre amb tot adversari proposat, comprés, Ara."

UN TORNEIG DE PESOS FORT ALS ESTATS UNITS: EL VENCEDOR SERA OPOSAT A MAX SCHMELING

Comuniquen de Nova York que l'empresa del Madison Square Garden ha organitzat un torneig de pesos fort. El primer combat tindrà efecte el dia 23 del corrent entre Ernie Schaff i Paulino Uscudum.

Participaran igualment al torneig els boxadors Carnera, Mickey Walker, Loughran, Risco, Poreda, Hamas i Lewinsky. El vencedor serà oposat a Max Schmeling.

CICLISME

Ismael Giner, guanyador del Gran Premi Mistral

Diumenge tingué lloc aquesta cursa. Per Martorell passà un escamot d'uns vint corredors, seguit a mig quilòmetre per un altre, un sic més reduït, aconseguint aquest darrer d'arribar el primer entre Sant Andreu de la Barca i Palafitja. Els corredors continuen ara reduint la velocitat portada en tota la cursa, segurament per a reservar energies per a les costes de Sant Feliu i l'esforç final. Passen per Molins de Rei, en llarga filera, més de trenta corredors. Davant la primera costa de Sant Feliu, surt demarrant el neblit Gijón, el qual aconsegueix avançar la resta fins a tres-cents metres, i corona amb aquest avantatge la costa; en començar la segona pujada, és atrapat per l'escamot. Per l'esforç realitzat abans, es veu despatgat a la meitat de la segona costa, en forçar el tren els altres corredors, davant la prima concedida de deu pessetes, que guanya, a l'esprint, Rabentós, el qual va realitzant una cursa regular. Passen per Estplugues a tren seguit, comandats per Roca, Giner, Salvador i Navarro cap a Pedralbes, on estava situada l'arribada. Llancant-se més de vint corredors a l'esprint final, on es detectaren els cinc primers, i es classifiquen els resultats, ex-aequo, d'aquesta forma:

Ismael Giner, Sarrià Esportiu, ciclista Catalunya-Wolber, en 1 h. 9 minuts.

Vicenç Salvador, A. C. Montjuïc; Jaume Roca, A. C. Montjuïc; Joan Rabentós, A. C. La Colmena; Enric Montó, A. C. Montjuïc; Albert Navarro, A. C. Montjuïc; Esteve Vives, Sport C. Barcelona; Joaquim Palanques, C. C. Hostafrances (tots amb el mateix temps).

Salvador Salvà, Emili Sanglès, Julià López, Emili García, Josep Guillaumon, Isidre Vileta, Francesc Roig, Joan Andilla, Tomàs Gómez, Lluís Gijón, Antoni Ramos, Joan Soler, Joan Planes, Ferran Velilla, Joan

Ameno, Emili Janer, Joan Serra, Josep Benavent, Vicenç Coma, Martí Carnisser, Jesús García, Jaume Mas, Josep Sallent, Joan Ventura, Josep Franco, Joaquim Crispí, Josep Lacuerda, Ramon Ventura, Josep Milla, Rafael Farrés, Antoni López, Ramon Andreu, Josep Guillard, Alfons Mari, Joaquim Cardona, Enric Provins, Francesc Roca, Esteve Vilamala, Benigne García, Domènec Torres i Armand Prats.

Prima de Sant Feliu (segona costa) Joan Rabentós.

Copa Bar Mundial, per a equips de cinc corredors

A. C. Montjuïc.

C. C. Provençenc.

L'organització de la cursa, immillorable sota tots els punts.

El repartiment de premis s'annunciarà oportunament per mitjà de la premsa.

MOVIMENT BURSATIL

MERCAT LLIURE

Les primeres sessions d'aquesta setmana no registren cap variació de la màxima que ja fa dies ha emprès el negoci d'especulació. Escassa activitat, i canvis poc canviats.

Com es comprava en el detall que donem a continuació, tot i dominant la pensament, aquesta no és gaire intensa, i no tindria res d'estrany que en les primeres reunions següents es manifestés una reacció. Volem dir amb això que, malgrat de la feixugor que en general es nota en el mercat, les oscil·lacions se succeïxen sense un domini extremat.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la sessió de Borsa:

Valors	Dia 18	Tanca anterior	Alça o baixa
Nords	49'15	49'55	-0'40
Alacants	30'40	30'60	-0'20
Andalusos	15'50	16'00	-0'50
M. Rii	50'75	51'50	-0'75
Huileres	53'25	53'00	+0'25
Explosius	120'50	120'50	-
Colonial	44'75	46'25	-1'50
Aigües	141'00	141'25	-0'25
Montserrat	36'25	37'00	-0'75
Bons or	198'00	198'50	-1'50
Oreuses	13'50	13'00	-1'50

La tanca anterior dels Oreuses és del dia 31 de maig darrer, i del 14 del mes que som la corresponent als Andalusos.

BORSA AL COMPTAT

En els rotllons d'obligacions continua dominant la poca activitat, i només en algunes rotllons com és els industrials es nota una mica de revifalla. Els canvis en general mantenen posicions.

Els deutes de l'Estat continuen en una activitat semblant a la desple-

INVERSIONS EN VALORS DE RENDA FIXA I VARIABLE

BORSA OFICIAL

Borsa matí:

Nord: 49'20; Alacant: 30'20; Colonial: 45'00; 44'75; Chade: 412 paritat; Chade D: 79'00 paritat; Chade E: 77'00 paritat; Filipines: 235 paritat; Huileres: 53'00; Explosius: 120'50; Rii: 51'25; 51'00; Suces: 44; Petroles: 57'00.

MERCAT LLIURE DE VALORS

Huileres: 44'50; Francs suïssos: 22'70; Dòlars: 12'47; Marcs: 4'97; Belgues: 173'00; Francs francesos: 48'85; Lires: 43'75.

Borsa matí:

DEUTES ESTRANGERES

Nord: 49'20; 49'00; 49'50; Alacant: 30'40; Andalusos: 15'50; Oreuses: 13'50; Colonial: 44'75; 44'50; Rii: 50'75; 50'75; Aigües: 141'00; 141'00; Huileres: 53'25; 53'00; Explosius: 120'50; 120'50; Montserrat: 36'25; 36'25; Bons or: 198'00; 198'00; Suces: 44'00; 44'00; Petroles: 57'00; 57'00.

Borsa matí:

Nord: 49'25; 49'10; Colonial: 44'85; 44'85; Andalusos: 15'60; 15'60; Oreuses: 13'60; 13'60; Montserrat: 36'30; 36'30.

OBLIGACIONS

Interior	4 %	A	49'00
		B	48'75
		C	48'50
		D	48'25
		E	48'00
		F	47'75
		G	47'50
Exterior	4 %	A	47'25
		B	47'00
		C	46'75
		D	46'50
		E	46'25
		F	46'00
		G	45'75
Amortiz.	3 %	1920 A	45'50
			45'25
			45'00
			44'75
			44'50
			44'25
			44'00

